

lo País Nou

Publicació del municipi de Vilanova de Meià

Número 6 • Primer trimestre 2017 • Preu 1€

Dissabte
de carnaval
al pati de l'escola

Sopar
solidari
de la
Marató

Búnquer
de la Roca
Alta al Front
del Montsec

VILANOVA DE MEIÀ FESTA DE SANTES CREUS

6 | 7 DE MAIG DE 2017

DISSABTE

6

12:00 h. Repic de campanes anunciant la festa
16:30 h. 19ª tirada de Bitlles Provincial al Camp de Futbol
22:00h a 24:00h – Actuació musical del cantautor home
orquestra, PAU SAURA, Homo-orquístriens, a la sala del
casal municipal.

DIUMENGE

7

11:30 h. Benedicció del Terme des del Mirador de l'Ermita
de Meià i seguidament Santa Missa. Tot seguit es repartirà
COCA i MISTELA per a tothom a la Plaça de l'Ermita

12:00 h. **JOC DEL CATXO**

Organitza: Lokal de Joves de la Vall de Meià

12:30 h. Ballada de Sardanes a la Plaça de l'Ermita,
amenitzada per la **COBLA VENTS DE RIELLA**

16:00h. Sessió de ball a la Plaça de l'Ermita, a càrrec del

DUO ATLANTIC'S

L'AJUNTAMENT DE VILANOVA DE MEIÀ
DESITJA A TOT HOM UNA BONA FESTA DE SANTES CREUS

ORGANITZA

PRODUCCIÓ

Ajuntament de
Vilanova de Meià

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

PRODUCCIONS

Busca'ns a les xarxes socials

✉ raul@oa2produccions.cat

iban@oa2produccions.cat

Estimats lectors. Teniu a les mans el núm. 6 de la revista municipal LO PAS NOU, la del primer trimestre de l'any 2017. Aquest any ens posarem al dia i sortiran, si Déu vol, quatre publicacions, una cada trimestre. A més de les seccions habituals que hi trobareu en aquest número, volem remarcar la reobertura de la Sala de Lectura situada a les dependències municipals de Vilanova. S'ha renovat i ampliat l'espai que ocupava a la primera planta, especialment amb nous equipaments i lectures per els més petits, que són els futurs lectors dels nostres pobles. Penseu que en la nostra "Biblioteca" es disposa d'un fons bibliogràfic amb més de quatre mil llibres catalogats, impossible d'encabir-los a les prestatgeries actuals, i potser el més important és que tots provenen de donacions desinteressades dels veïns i amics dels nostres pobles. En ressaltem la notícia perquè creiem que és un servei municipal cultural de primer ordre, i desitgem que en puguem gaudir durant molts anys. En aquest mateix sentit us animem a totes i a tots a llegir la nostra revista i a fer-nos arribar

poesies i prosas per al Taller d'escriptura. Trobareu les activitats de Nadal i hivern als nostres pobles, especialment volem ressaltar les que tenen com a protagonistes els nens i les nenes, com són els Pastorets de Santa Maria i la festa de l'AMPA de les Escoles, així com la celebració del Carnestoltes. Hi ha la notícia del programa Trinxeres de TV3 del que en vam quedar força decebuts per la poca rellevància que van donar a les filmacions i entrevistes fetes al front del Montsec i a la gent dels nostres pobles. Gaudim del privilegi de la col·laboració habitual d'un xef de cuina de primer ordre com és el Sergi de Meià. Dediquem el Reportatge a la inauguració de les Escoles noves de Vilanova i a l'Escola de Lluçars. L'entrevista l'hem fet al Salvador Bernaus, el fuster de Vilanova, que com podreu comprovar, a més del seu ofici té moltes coses interessants per explicar. Moltes gràcies pel vostre suport i us desitgem una bona i lectura.

El Consell de Redacció

Sumari

NOTÍCIES DEL MUNICIPI

Reobre la Sala de Lectura de Vilanova de Meià	4
Trinxeres de TV3	5
La panera del supermercat Disbo Sala	5
Els Pastorets de Santa Maria de Meià	5
El Carnaval de Santa Maria de Meià	7
La Calçotada de Santa Maria de Meià	8
Records d'Argentera	8

ASSOCIACIONS

Associació de dones La Coma de Meià	10
Associació de la Tercera Edat "Verge de Meià"	11
AMPA Mare de Déu del Puig de Meià	11

ELS LECTORS ESCRIUEN

	14
--	----

REPORTATGE

Les Escoles de Vilanova de Meià	15
L'escola de Lluçars	16

FEM RUTA

En record del Josep Miquel Huguet, l'Esteve	20
---	----

IN MEMORIAM

	20
--	----

ESPAI GASTROCULTURAL	22
----------------------	----

ENTRETENIMENTS	23
----------------	----

EL PASSAT I EL PRESENT	24
------------------------	----

La Coma de Meià. Les festes de Nadal	24
--------------------------------------	----

LAJUNTAMENT INFORMA	26
---------------------	----

En record a Pere Sala Roca (II)	27
---------------------------------	----

ESPORTS

Despertar Jugant a Futbol	29
---------------------------	----

TALLER D'ESCRITURA	30
--------------------	----

LA NOSTRA GENT	31
----------------	----

Entrevista a Salvador Bernaus Ibern	31
-------------------------------------	----

L'ALMANAC DEL MONTSEC DE MEIÀ	34
-------------------------------	----

Climatologia	35
--------------	----

Telèfons d'interès	35
--------------------	----

CUINA I REMEIS DE LA PADRINA	36
------------------------------	----

IMATGES PER RECORDAR	39
----------------------	----

Crèdits

Alcalde: Xavier Terré. **Redactors:** Anna Audet, Ramon Bernaus, David Berral, Teresa Bonillo, Francesc Cardona Fonoll, Eloi Gabaldón, Alfons March, Iolanda Masanés, Rosa Roca. **Col·laboradors:** Ivan Balagueró, Joana Bernaus, Xavier Berzosa, Maria Brescó, Mar Eroles, Jordi Esteban, família Sala Casarramona, Pere Farràs, Cisco García, Núria Jaime, Joan Lladós, Fina Martínez, Sergi de Meià, Fina Monguet, Josep Anton Novau, Penya Barcelonista de Vilanova i Vall de Meià, Montse Prat, Montse Puig, Lluís Rotger, Terres del Marquesat, Lourdes Utges. **Fotos portada:** Ramon Bernaus, Montse Puig i Lourdes Utges.

Edita: Ajuntament de Vilanova de Meià. D L L 1564-2015.

Imprimeix: Impremta Barnola - Guissona. **Capçalera:** Cisco García Sánchez

Col·labora:

AJUNTAMENT
DE VILANOVA DE MEIÀ

Diputació de Lleida
municipis, territori i tu

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

REOBRE LA SALA DE LECTURA DE VILANOVA DE MEIÀ

La sala de lectura municipal, que estava tancada per diversos condicionaments a realitzar, ha reobert durant aquest mes de març en la mateixa ubicació que fins ara tenia, a la primera planta de l'ajuntament de Vilanova de Meià.

En aquesta, podreu trobar nous equipaments per a què els infants s'endinsin còmodament en el món de la lectura i descobrir així noves experiències culturals i fantàsti-

ques. A més, per a informació de tots els lectors, hi ha un servei de préstec de llibres i revistes per si algú prefereix endur-se'ls durant uns dies a casa i poder gaudir-los més plàcidament.

L'equipament ha estat subvencionat per la Fundació Pública de l'Institut d'Estudis Ilerdencs i amb fons propis de l'Ajuntament de Vilanova de Meià.

Us animem a compartir unes bo-

nes estones de lectura a l'espai de l'Ajuntament.

Text: **Iolanda Masanés**

Horaris de la sala de lectura:

De dilluns a divendres (menys festius)

Matí: 9:00h a 14:00h

Tarda: 17:00 a 19:00h (mesos de juliol i agost tancat)

HOSTAL MONTSEC

C. Església, 3
25736
Santa Maria de Meià
La Noguera - Lleida

T. 973 41 51 04
676 781 545

info@hostalmontsec.cat
www.hostalmontsec.cat

LLENCERIA MITGES BANYADORS

Carme, 15
25007 LLEIDA
Tel. 973 237 499

 monraballenceria

MONRABA

TRINXERES DE TV3

El passat diumenge 12 de febrer, TV3 va emetre el segon capítol de Trinxeres en el que Eloi Vila,

Carles Costa i Marc Juan ressegueien el front de guerra del 1938 des del Montsec de Meià fins a Balaguer. A

l'hora de la veritat del nostre municipi hi van fer sortir molt poques imatges i converses. Vam poder veure algunes imatges, molt poques, de les trinxeres i búnquers de la Roca Alta, el petit arsenal que té el Carles al "Refugi" i unes imatges del Monestir de Santa Maria amb el Josep Miranda. Va ser una llàstima que de les dues hores llargues de gravacions que van fer al front de la Roca Alta, en fessin sortir tan poca cosa. Us acompanyem la notícia amb algunes imatges inèdites de la gravació que van fer al Montsec el dia 30 de maig.

Text: **Ramon Bernaus**

LA PANERA DEL SUPERMERCAT DISBO SALA

Totes les entitats locals i establiments públics ens anuncien que s'acosta el Nadal, oferint-nos paperetes o dècims de la sort que es sortegen a Madrid el 22 de desembre. Alguns establiments particulars també sortegen una panera o cistella plena de productes com ampolles de licor, torrons, neules, entre d'altres obsequis comestibles. Lafortunada de la panera del Supermercat Disbo Sala, va recaure a la Sra. Núria Marcó de cal Mans, la qual felicitem de tot cor. Els seus nets, l'Eloi i la Berta varen ser els encarregats de recollir-la de mans de l'Anna i l'Elna, les dues filles de la propietària del supermercat Disbo Sala. Moltíssimes felicitats.

Francesc Cardona Fonoll

ELS PASTORETS DE SANTA MARIA DE MEIÀ

El darrer Nadal a Santa Maria es va recuperar una antiga tradició molt estimada i apreciada al poble, els Pastorets. Sota la iniciativa d'unes mares nostàlgiques dels vells temps i amb el suport i la col·laboració de l'EMD i el Centre Cultural de Santa Maria. La representació va tenir lloc el diumenge 19 de desembre de 2016, tenint una magnífica acollida en tot el poble.

Els Pastorets de Santa Maria tenen el seu origen en una iniciativa de l'estimat mossèn Joan Marquilles, gran defensor de les tradicions catalanes com ara els Pastorets o les caramelles. Es remunten a finals dels anys 1980 i principis dels 90, on

amb la col·laboració de les mares de l'època es va organitzar una bonica activitat que tenia com a objectiu la celebració de les festes de Nadal i la participació de la mainada del poble en les mateixes. Era una iniciativa nova per la qual es va haver de crear un vestuari ben variat; on destaquen la creació de més de vint disfresses de pastors de diferents models fets amb roba de sac, el de Sant Josep, el de la Verge Maria i els dimonis. La representació era molt senzilla, en acabar la missa es feia una cantada de la cançó "El dimoni escuat" i una breu representació, on la part més important era quan arribaven els dimonis i com els pas-

tors acabaven amb ells. En un principi se'n feien tres: la primera, el dia de Nadal, la segona, l'1 de gener i l'última, per Reis.

Era un acte molt estimat al poble i que tots esperaven amb moltes ganes. Però amb els anys i amb la marxa del mossèn aquesta iniciativa es va anar perdent fins que un dia es va deixar de fer, es va guardar el vestuari a la sagristia de l'església i no s'hi va pensar més.

Enguany però les coses van canviar, algunes d'aquestes nenes que havien participat en els pastores i que avui són mares van voler recuperar de nou aquesta tradició, i van decidir tornar a organitzar-ho per

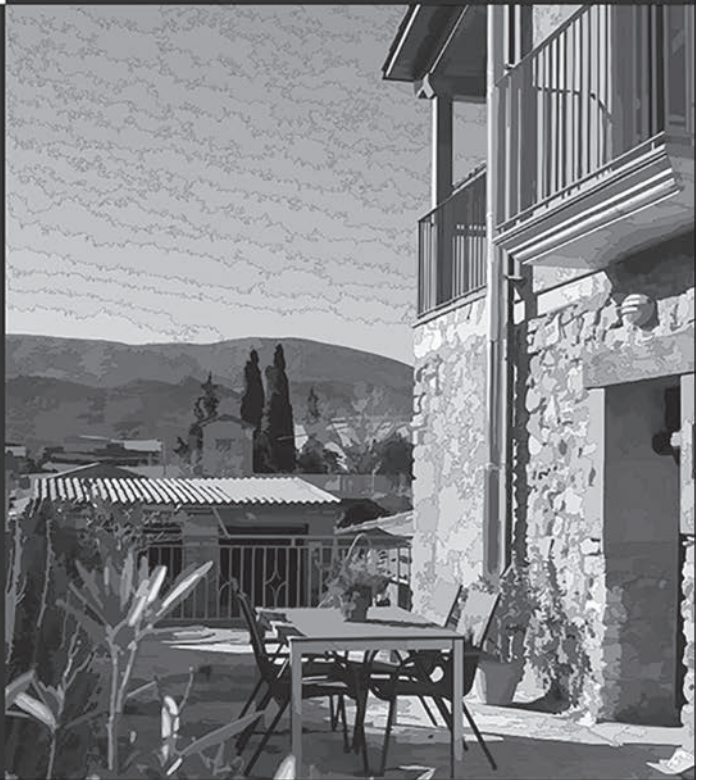
cal
VIUDETA

ALLOTJAMENT RURAL

C/ Santes Creus, 5
25735 Vilanova de Meià (LLEIDA)
Tel. 639 44 24 70 - 973 400 523
mail: info@calviudeta.com

www.calviudeta.com

Habitatge d'ús turístic inscrit al Registre de Turisme de la Generalitat de Catalunya.: n° HUTL-000144

EL SINDICAT

**BAR - RESTAURANT
CASAL MUNICIPAL**

C/ La Font, 8 - 973 415 046 - Vilanova de Meià

SINTO SALA

*C/ Església, 32
25735 Vilanova de Meià
Tel. 636 889 942*

- . Construccions*
- . Rehabilitacions*
- . Reformes en general*

Actors dels Pastorets del 19 de desembre de 2016.

Escena dels Pastorets.

intentar arrelar de nou aquesta tradició tan bonica. La resposta va ser magnífica i molt aviat es va iniciar un grup on tothom i podia participar de manera oberta i sota la direcció d'Anna Luján, així doncs, es va fer un nou text i una nova representa-

ció. Per fer-ho es va buscar l'originalitat i l'essència d'aquells anys i es va recuperar l'antic vestuari, que malgrat el pas del temps es va poder utilitzar, també es van fer noves incorporacions com el vestuari de Reis, cedit per l'ocasió per Fina

Martínez.

La finalitat de l'obra és que tots els nens poguessin participar i passar un bon moment recuperant una activitat molt estimada al poble, però també es va voler fer un pas més i es va decidir organitzar una recollida solidària de diners en benefici de La Marató de TV3. La iniciativa va ser un èxit i va tenir una gran participació de tot el poble aconseguint recollir una important quantitat de diners.

Esperem que aquesta activitat es consolidi i agafi força i es pugui fer molts anys més, ja que iniciatives solidàries com aquesta fan grans els pobles petits.

Text: **Rosa Roca**

Fotografies: **Rosa Roca** (foto antiga), **Fina Martínez** (actors actuals) i **Mar Eroles**

Imatge de la primera representació dels Pastorets feta gairebé fa 30 anys. (Imatge cedida per Rosa Roca).

EL CARNAVAL DE SANTA MARIA DE MEIÀ

Com cada any els nens i les nenes de Santa Maria van voler celebrar el Carnaval i omplir d'alegria i disbauxa els carrers del nostre poble. El dia escollit va ser el 19 de febrer de 2017 i el punt de partida la plaça gran. Tothom hi va participar metges, cavernícoles, bombers, herois,...

La rua va recórrer tots els carrers del poble i al so de la cançó "La mestressa generosa"... la mainada va anar casa per casa a demanar la voluntat per poder fer una bona festa.

Va ser un dia preciós amb un ambient de primavera genial que va acabar amb un bon dinar cuinat

pels pares i mares i que va posar fi a la festa.

Text: **Rosa Roca**
Fotografia: **Lluís Rotger**

LA CALÇOTADA DE SANTA MARIA DE MEIÀ

A Santa Maria el primer dissabte de març és una data molt especial al calendari, té lloc la tradicional calçotada que porta ja molts anys realitzant-se.

Enguany el dia va començar una mica complicat ja que la nit abans va ploure molt i Santa Maria es va despertar amb un vent terrible que feia sospitar de la realització de la mateixa.

Amb el pas del matí, l'ambient va anar millorant i cap als vols de les dotze van començar a fer el foc per poder coure els calçots. No va faltar mans, tothom va col·laborar per poder realitzar la festa, els uns coïen els calçots, d'altres preparaven les taules, ...

El temps ens va donar una treva, va afluir una mica l'aire i vam poder menjar tots a la plaça, gaudint de la companyia dels altres. Va haver-hi com sempre molt bon ambient i la festa va acabar quan es va amagar el sol i vam haver de plegar les taules i cadires i guardar-les per l'any vinent, esperant amb il·lusió que torni la data assenyalada quan tots ens retrobarem de nou al caliu de la plaça.

Text i foto: **Rosa Roca**

RECORDS D'ARGENTERA

CAL CISTELLER. LA CASA DE LA MAQUINÀRIA

L'actual cal Cisteller era l'antiga casa dels barons d'Argentera fins a la desaparició de les jurisdiccions senyorials a partir de 1833. Antigament cal Cisteller havia estat situada a prop del cementiri d'Argentera per on passava el camí vell que pujava cap a Vilanova, abans de construir l'actual carretera. A les primeres dècades del segle XX, els membres d'aquesta família eren molt treballadors, tenien arnes, parada de porcs, animals per treballar la terra... El pare de l'Enric Vidal Castells va comprar un tractor que encara portava les rodes de ferro, i fou el primer que hi va haver per tota aquesta comarca. El fill va continuar amb la mateixa iniciativa del pare i va comprar el primer tractor modern, un Lanz, amb la seva arada,

Les masies d'Argentera.

el remolc, el cultivador, l'esterrossador i tot el que feia falta per millorar les feines del camp. Quan totes les cases de pagès d'aquestes contrades segaven amb les màquines agabelladores, tirades per un parell

d'animals i deixaven tota la segada en gavells estesos pels trossos que després s'havien de passar a lligar a mà; l'Enric va comprar la primera màquina lligadora que segava i lligava amb corda les garbes de blat i

Cal Cisteller.

ordi, essent un gran avenç. Aquesta màquina va ser la primera i aleshores l'única del municipi i venien la gent de tota la comarca per veure com treballava quan arplegaven la collita al clot de la Coma.

Va continuar amb aquesta idea de modernitat i empenedoria i es va comprar també una màquina de batre que anava per les eres dels particulars batent les garbes de tota la collita en molt poc temps i fent molta feina d'una sola vegada

ja que per un costat ja treia el gra net, per l'altre els grapissos i, mitjançant un tub molt llarg, la palla amb la que se'n feien els pallers a la mateixa era i que havia de durar per tot l'any. La màquina de batre funcionava amb una corretja molt llarga que agafava la força des de la polijta del tractor. Necessitava bastants treballadors per fer-la funcionar correctament ja que un atansava les garbes a la màquina, un altre les posava al dragant, un

altre ensacava el gra que ja sortia net, mentre que un altre, el palleraire, feia els pallers.

Més endavant quan van aparèixer les recol·lectores, l'Enric fent societat amb altres companys en van comprar una. Era una Massey Ferguson de 2,20 metres de tall, que recollia el sembrat directament dels bancals, ensacava el gra i deixava la palla en remos pels trossos. Havia arribat la modernitat al nostre municipi ja que també va ser la primera recol·lectora que es va comprar a la Coma de Meià i així es va acabar el segar de forma tradicional. Quan segaven, l'amo mirava sota del rem de palla per si la màquina llençava gra, que a vegades se n'escapava algun. Quan li ho deien a l'Enric, sempre contestava:

—Mala és la taula que no hi quedi molles.

Durant la postguerra l'Enric va tenir la desgràcia que el pisto d'una bomba de la Guerra Civil se li va emportar una mà. Tot i això va tirar endavant tots aquests projectes i fins i tot portava una motocicleta que s'havia fet adaptar per poder-la menar amb seguretat amb una sola mà, la bona, on al manillar hi portava l'embragatge i el fre, mentre que a l'altra banda hi duïa una mena de tub on posava el braç amputat que li permetia conduir normalment.

L'Enric era un gran afeccionat a la rellotgeria i havia après a arreglar els rellotges mecànics amb corda o amb pesos que hi havia a les cases. Quan es paraven o no anaven bé, el feien cridar i s'agafava el temps que li fes falta fins que la maquinària tornava a funcionar.

Màquina de batre.

- Alimentació
- Selecció vins i caves
- Ferreria
- Jardineria
- Gasoil a domicili
- Coses de la llar
- Productes neteja
- Pinsos

bonArea dipòsits
Cal Marcó

bonArea dipòsits *Cal Marcó*

C/Catalunya 7, Vilanova de Meià
Tel. 973 41 50 52 / 677 830 136

ASSOCIACIÓ DE DONES LA COMA DE MEIÀ

Marató

Com és de costum, l'Associació de Dones "La Coma de Meià" amb la col·laboració de l'Ajuntament, el dia 3 de desembre de 2016, va organitzar el sopar solidari per la Marató de TV3 destinada aquest any passat a l'ictus i les lesions medul·lars cerebrals traumàtiques.

Vam gaudir d'un sopar molt bo i d'una vetllada força agradable amb la companyia de tots els assistents. En acabar el sopar es va fer el típic sorteig d'obsequis que són donació de diverses entitats, botigues i alguns particulars. La majoria de la gent van marxar ben carregats cap a casa. Donem les gràcies a tots els col·laboradors.

La quantitat recaptada va ser de 693€ que es van ingressar al compte de la Marató com un gra de sorra més per pal·liar en el possible aquests tipus de lesions.

Teatre

Amb moltes ganes de riure una estona i de passar-ho bé, el dia 4 de desembre, l'Associació de Dones va aconseguir reunir 41 persones per anar al teatre a Balaguer a veure l'obra "Caiguts del cel". Uns ho vàrem fer amb autocar i altres amb els seus cotxes, ens trobarem tots davant del teatre i un cop cadascú va tenir la seva entrada cap a dins s'ha dit. Al tornar vam fer una paradeta al restaurant Roma de Cubells a fer un entrepà i així agafar forces per arribar a casa.

Taller de cuina

Amb la finalitat d'adquirir més coneixements culinàries de cara a Nadal, l'Associació de Dones va voler fer un taller de cuina a càrrec de la Dolors Mateu de Balaguer. Ens va ensenyar a fer un pollastre diferent de com estem acostumades, també uns aperitius fàcils, bons i barats i unes postres original i exquisida. Vam fer un tastet de tot i les assistents vam sortir força satisfetes.

Taller de cuina de Nadal amb Dolors Mateu.

Santa Àgata

Ja dins de l'any 2017 hem començat les primeres col·laboracions. El dia 5 de febrer ens vàrem reunir per honrar la nostra patrona Santa Àgata. Per fer-ho vam preparar un berenar amb plats variats boníssims i unes excel·lents postres, tots elaborats per unes quantes sòcies, aquesta participació dona més caliu a l'Associació. Gràcies per la vostra col·laboració i assistència.

Text: **Maria Brescó**
Fotos: **Maria Brescó i Montse Puig**

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT "VERGE DE MEIÀ"

El diumenge 11 del passat mes de desembre i com ja és un dolç costum, any rere any, de l'Associació, vàrem celebrar la torronada, on no hi va faltar de res, sucs, pastes, tota classe de torrons, mistela i bromes a dojo. Va ser un digne aperitiu de les menjades familiars que ens esperaven per Nadal.

Abans però, havíem jugat al dominó i a cartes, que això no es perdona cap diumenge.

Ara, ja al 2017, estem preparant un parell d'excursions. La primera, al mes de març (per tant, quan surti la revista ja l'hauré fet), serà una visita al Museu de la Vida Rural, a l'Espluga de Francolí; la segona, ja a la primavera, ens agradaria poder visitar la Seu Vella i el jardí botànic Arboretum, a Lleida.

Tots aquells que estiguin interessats a apuntar-se a la sortida a Lleida, siguin de l'Associació o no, poden comunicar-ho als telèfons: 610038738 (Maria Brescó), o bé, 616152990 (Montserrat Boliart). Oportunament s'informarà la data, l'itinerari i el preu. Ànims.

La Junta
Febrer 2017

Festa de la Torronada.

AMPA MARE DE DÉU DEL PUIG DE MEIÀ

Festa del Nadal

El passat mes de desembre els nens i nenes de la nostra escola van celebrar la festa del Nadal. La sala del teatre del Casal es va omplir de pares i mares, padrins i padrines i veïns del municipi que van voler gaudir d'una bona estona.

La festa va començar amb el conte d'En Piturriu i el Tió, la Silvia Ballester el va explicar, i quatre pares i mares van donar vida a les meravelles de la naturalesa, l'aigua, el vent, la terra i el foc que són en el conte, els que donen la màgia al tió.

Després els alumnes entusiasmats i una mica nerviosos, van ser els protagonistes d'una obra de teatre, on hi sortien molts personatges dels contes infantils, la Blancaneus i els Set Nans, la Pantera Rosa, la Bruixa, els Reis d'Orient, la Ventafocs, el Pare Noel i el nan, els Minions, els Tres Porquets i el Llop, el Gat amb botes, etc.. també van cantar cançons de Nadal de sempre i de més actuals que ens van fer emocionar, i en algunes

Cantada de cançons.

cançons, van tocar els instruments com ara els triangles, maraques, xilòfon, tambors, panderetes... i van recitar poemes.

Després vam fer cagar el Tió, que com cada any ja esperava les bastonades dels infants i de les mestres que tant menjar l'hi havien donat a l'escola.

Vam acabar la festa amb un beure per a tothom, i amb un gran

Caga Tió, Tió de Nadal.

somriure a la boca, meravellats per la feina ben feta dels alumnes i les mestres que amb la seva perseverança per a que tot sortís bé, ens van fer passar una gran tarda.

La tornada a l'escola després de les vacances també va ser especial. A l'arribar a les classes els nens van trobar uns quants regals que els Reis Mags els havien deixat, per a que tots els puguin gaudir.

Aprofitem l'avinentsa per donar les gràcies a Ses Majestats i a totes les persones que van col·laborar en tots els actes!

Recital de poemes.

Dissabte de Carnestoltes

Princeses, romans, llops i fades, personatges animats, etc... es van passejar per la nostra vila el passat dissabte 25 de febrer per a celebrar la tradicional Plega de Carnestoltes. Nens i nenes del municipi i també alguns que viuen fora, van treure les millors disfresses per lluir aquell dia. Cantant la cançó i tocant a tots els timbres van aconseguir fer-se sentir i que la mestres-

Conte Piturriu i el Tió.

Un gran espai on trobaràs el que busques

RàdioMateu

Ferreteria, Electrodomèstics, Informàtica,
Telefonia mòbil, Parament de la llar

Ctra. Agramunt, 24 · Artesa de Segre
Tel. 973 400130 · radiomateu.com

QUEVIURES SALA

- Queviures
- Formatge del país
- Embotits i carn del Pallars
- Pa i coques cuits amb forn de llenya
- Vins de la terra...

C/ Catalunya, 15 - Vilanova de Meià
Tel. 973 41 50 29 i 629 76 95 84
gemmasala@gmail.com

Rua de dimarts.

Dissabte de Carnaval.

sa o mestressa de la casa fossin generosos a ajudar-nos a omplir la cistella.

En acabar, l'AMPA va oferir un pica-pica al pati de l'escola per a tots els assistents.

I dimarts continuem la festa amb la Rua!

Dimarts 28, últim dia de Carnestoltes i dedicat a la màgia, el vàrem acomiadar amb una rua pel poble.

Els alumnes de l'escola, les professores i mares disfressats de mags, bruixes, fades i altres personatges màgics, vàrem formar una petita comparsa per celebrar el final de la festa.

Després es va fer un berenar per a tots, i a esperar l'any vinent!

Des d'aquí us donem les gràcies a tots per assistir als actes i fer poble!

Dissabte de carnaval al pati de l'escola.

Rua de dimarts.

Text: Núria Jaime

LA JUNTA DE L'AMPA

Fotos: Lourdes Utges, Fina

Monguet, Ivan Balagueró i

Montse Prat

BAR-RESTAURANT

Racó del Montsec

Cuina casolana
Menú diari
Menjars per emportar

OBERT
TOT L'ANY

Tancat: 1r diumenge maig
25 desembre - 1 gener

Dinars i sopars per a grups

Vilanova de Meià (Lleida) - C. la Perdiu, 14 - Tel. 973 415 130

NÚMEROS

M'aixeco del llit, agafo alguna cosa per esmorzar i em dirigeixo a obrir l'ordinador. Necessito escriure i deixar constància del sentiment que m'envaeix. Fa dies que el tinc i necessito plasmar-lo. Mentrestant espero a que el procediment electrònic acabi, vaig menjant. Un cop finalitza, la pantalla em mostra una fotografia d'unes muntanyes que, al traspasar la meua retina en forma d'imatge, m'arriba al cervell en forma de sentiment. No hi ha dubte, estic nostàlgic i, a la vegada, entusiasmat.

Fa dies que al sortir a la muntanya tinc sentiments en el meu ser que no acabo de comprendre. Procuro esbrinar que són un cop sorgeixen, però, no n'acabo de treure l'entrellat. Després, un cop a casa, hi segueixo donant toms. L'únic que n'obtinc, com a resposta general, és això: nostàlgia i alegria. Nostàlgia, perquè quan estic en unes muntanyes, trobo a faltar-ne unes altres. Trobo en falta moments i records viscuts en aquelles, instants màgics que perduren en la meua ment i en el meu interior. A la vegada, però, sento alegria de poder-les estar trepitjant, en aquell moment, poder estar en els pendents, valls i rocs que em proporciona la muntanya en la que estic caminant o corrent.

Llavors, torno en sí, al món real. La imatge que m'ha proporcionat tot això, torna a cobrar el seu sentit, amb les seves formes i colors. M'havia abstret de tot.

Obro un arxiu excel i començo a fer números. Abans, però, em dic a mi mateix: "Ivan, aquí hi tindràs una estona de feina".

Els números em diuen: Aquest any, fins a dia 10 de desembre de 2016, has fet 47 cims. L'alçada mitjana d'entre tots ells és de 2342m d'altitud respecte al mar, has acumulat uns 20000 metres de desnivell positiu en totes les sortides referents a aquest llistat i, per últim, les diferents zones on els has pujat, sumen un total de 9.

Travessa Carros de Foc (Ivan Balaguero, Joan Cebrián i Sergi Porta).

Tots aquests números, està bé tenir-los, per tenir una referència, per tenir una memòria quantitativa en respecte a d'altres anys o períodes determinats. Però, aquestes dades, a una persona poden semblar-li molt i, a un altra, molt poc. A alguns semblar-los una tonteria i, a d'altres, un element bàsic per tenir un registre vital pel dia de demà.

Però, en el fons, tan sols seran això, números. Aquests, amb el temps, tot i que ara amb les noves tecnologies puguin tenir una major durada i, fins i tot, rellevància, s'acaben esfumant. Si més no, s'esfuma la importància del número en sí. El que en queda, és el record que, en el seu moment, va suposar aquell cim número "x de l'any "y".

Els números estan bé, si els necessitem en algun moment donat. Ens poden aportar informació al moment o per trobar alguna dada que més endavant ens pot ser útil i, fins i tot, per algun tipus de repete (com el d'acabar l'any amb mig centenar d'ells). Però, de nou, això anirà perdent la importància que s'obté al aconseguir un record permanent. Reconec que jo mateix faig ús dels números en muntanya i en d'altres aspectes de la vida, però, en el fons, ella mateixa m'ha ensenyat que, tot i que està bé

prestar-hi atenció, el més important és el moment viscut, el record que en guarda el nostre cervell, el com, amb els anys, ens provoca aquella nostàlgia alegre.

Així, d'aquesta manera, prefereixo el record i instant en que vam aconseguir arribar al cim de l'Encantat Gran, per una via d'escalada de V grau de 70 metres i sense encordatge, és a dir, en estil lliure, on en la meitat de la via, una petita creu ens informava que, anteriorment a nosaltres, un altre escalador, amb el mateix desig que el nostre, havia mort en l'intent, moment en que el teu cap i cor, tenen una intensa batalla que dura uns segons on, finalment, guanya el que bombeja i segueix endavant, doncs, seria de covards i un insult envers aquell heroi el no fer-ho, fins als 2748 metres que formen el cim d'aquest meravellós gegant de dos puntes.

Prefereixo aquesta experiència a cinquanta cims sense importància. Prefereixo un record a cinquanta mil dades que a la llarga es poden perdre. Per últim, prefereixo compartir una experiència amb milers d'alpinistes que compartir, jo sol, un miler de números.

Text: **Ivan Balaguero Masanés**

LES ESCOLES DE VILANOVA DE MEIÀ

Fins a l'any 1960 les Escoles Públiques, conegudes com els Estudis Vells, eren situades al carrer de la Font al mateix edifici de l'antic Ajuntament. A la classe dels nens s'hi entrava per la porta allindada tocant a l'hostal Pissè i estava ubicada al segon pis, donant en vistes al Cogulló, juntament amb l'habitatge del mestre. Les classes de les nenes i dels parvulets es trobaven a la planta baixa, entrant per la porta d'arc de mig punt, situada més amunt (en l'actual edifici, les portes estan canviades de costat). L'habitatge dels mestres es trobava damunt de les classes. La degradació d'aquest edifici era tan gran, que amenaçava ruïna, i la classe dels nens, la que estava en més mal estat, es va traslladar temporalment durant el curs 1959-1960 a una gran sala de cal Txen, mentre es construïa el nou centre. Els últims mesos de 1959 i els primers de 1960, s'estaven edificant les noves Escoles i es va crear una Junta Escolar que havia de vetllar perquè tot anés correctament, la qual era formada per: Delfí Solé Puig (alcalde i president), Joan Castejón París (secretari), Joan Massanés Llorens (caixer), Josep Guàrdia Porta (interventor), Josep Farré Farrando, Antoni Puigpinós Subarroca, Josep Cuñer Vilar, Josep Cardona Codó i Alfons Santacreu Farrando (vocals).

Les Escoles Noves es van estrenar el curs 1960-1961. Constaven de dues aules (nens i nenes) a la planta baixa, amb els respectius habitatges per als mestres al primer pis. El dia de la inauguració, les autoritats municipals encapçalades per l'alcalde, Delfí Solé, i molta gent del poble van rebre el governador civil i les autoritats provincials al portal d'Ajòs. Des d'allí, la comitiva es dirigí cap al nou centre escolar acompanyada amb música, i en arribar al pati es van realitzar un seguit d'actes que va recollir la premsa provincial del Movimiento. Per sort es conserva un gran reportatge fotogràfic de la diada.

Al diari *La Mañana* de Lleida, del 27 de juliol de 1960, hi apareix un ar-

L'alcalde, Delfí Solé, els membres del consistori i altres autoritats reben el governador civil al portal d'Ajòs.

La comitiva dirigint-se a les noves Escoles.

El rector, mossèn Josep Elfa, beneint el nou edifici.

Els parlaments des del balcó principal.

Les autoritats locals i el mestre amb el governador durant el vino de honor.

des del pati, als que van dedicar un breu parlament l'alcalde i el governador; des del balcó principal. No hi podia faltar tampoc un "vino de honor" ofert a les autoritats, que es va servir a l'aula dels nens. Després dels obligats elogis al règim, el cronista reivindica la continuació de la carretera del Pas Nou cap a Tremp, la qual comunicaria 14 localitats amb una població de 2.000 habitants.

Avui aquesta carretera encara no està feta i, dissortadament, ja no queden tants habitants a les poblacions que podria comunicar, però la intenció era molt bona.

En el moment del trasllat al nou centre, eren professors Emili March i Jordana (mestre de la classe dels nens) i Pepita Balagueró (mestra de la classe de les nenes). Poc temps després ocupà aquesta plaça Antònia Sarri i Huguet. També d'aquesta època està en el record de tots la mestra de Santa Maria, Maria Pascual, que va venir a exercir a Vilanova com a parvulista, la qual va ser "culpable", juntament amb Emili March, que una quinzena llarga de nois i noies del municipi estudiéssim el Batxillerat per lliure, i després pugéssim cursar estudis de grau mitjà o superior. Amb la Reforma Educativa de 1973, i les concentracions escolars, van ser traslladats a Artesa de Segre en transport escolar tots els alumnes a partir del 6è curs. Durant uns anys l'escola de Vilanova es va quedar amb una sola mestra, i es van tancar del tot les escoles de Santa Maria, Gàrzola i Lluçars. L'únic centre que es mantingué obert fins a la dècada dels 80 fou l'escola unitària de Tòrrec.

Ramon Bernaus i Santacreu

ticle signat pel mestre Emili March, on es dona una àmplia visió dels fets d'aquesta diada, el qual transcrivim en català:

La cerimònia va ser presidida pel governador civil, a la qual hi van assistir com autoritats locals, l'alcalde, Delfí Solé Puig; el rector, Josep Elfa Gasol; el jutge de pau, Joan Massanès Llorens; el caporal de la guàrdia civil, Antonio Campo Cortina; el tinent d'alcalde,

Josep Durich Miret; els regidors, Aleix Marcó Olives, Josep Serra Rossell, Joan Segon Martí, Joan París Castells; el secretari, Àngel Solsona Vidal; el delegat sindical, Emili Castells Bonet; el president de Germandat, Facundo Guàrdia Porta, i altres personalitats municipals i provincials. Després de tallar la cinta inaugural el governador i de beneir l'edifici el rector, una gran generació va seguir l'acte

L'ESCOLA DE LLUÇARS

L'any 1958 l'Escola Nacional Mixta de Lluçars estava situada a la plaça Major i n'era la mestra la senyoreta Mercedes Tobeña Molí. La Mercedes era nascuda a Alcampell, i era alta, esvelta i, segons l'opinió dels que tenen edat per re-

cordar-la, molt bona mestra. Vivia al segon pis de la mateixa escola i les classes es feien al primer pis. A l'edifici no hi havia ni llum ni aigua corrent, però sí que hi havia un vàter amb claveguera.

Les fotografies de les nenes i dels

nens que surten en aquesta pàgina les va fer la Mercedes el dia de sant Pere al pati de l'església.

Després de la Mercedes va venir com a mestra de l'escola de Lluçars la Casimira Martín, que venia d'Otones de Benjumea, un poble

La mestra Casi Martí.

de 300 habitants que pertany al municipi de Torreiglesias, a 30 km de Segòvia. Era soltera i ja gran quan va venir a Lluçars.

Pels volts del mes d'octubre de l'any 1959, quan la Casimira tot just acabava de començar la seva tasca com a mestra, el senyor Víctor Hellín Sol, governador civil de Lleida, va enviar un ofici a l'alcalde Delfín Solé (que llavors era alcalde de Vilanova de Meià) on anunciava que l'escola de Lluçars estava en runes i que calia buscar un local alternatiu; si no, potser la mestra seria destinada a una altra població i els alumnes s'haurien de desplaçar a un altre poble per anar a l'escola, mentre es construïa la nova escola de Lluçars. El següent ofici del governador civil dirigit a l'alcalde Delfín Solé no va tardar més de quinze dies: deia que havien pujat els serveis competents a tancar l'escola i a prohibir que s'hi continuessin celebrant classes, i ordenava que calia buscar un local alternatiu amb urgència. L'alternativa va ser la rectoria, que estava buida. Les classes es feien al menjador i la mestra s'hostatjava a cal Batistó.

La senyoreta Casimira Martín, la "Casi", va fer la transició de l'escola vella a la rectoria i de la rectoria a la nova escola, que es va inaugurar l'any 1962.

Alfons March Cases

Darrere: Amor March i Lolín Bertrán.

Davant: Rosa Salud, Carmen Brescó, Ana Maria Puig i Encarnación Santolari.

Darrere : Joan i Ramón Vilana.

Davant: Alfons March, Antonio Vilana, Josep Maria Puigpinós i Antonio Puig.

RUTA PELS VOLTANTS DE MEIÀ

Distància total: 16,23 km's
Total desnivell positiu: 836m
Total desnivell negatiu: 836m
Dificultat: Moderada

Sortint des de l'entrada del poble, passarem pel Carrer de la Perdiu i anirem a buscar el camí que ens durà a la Font de l'Edra. Agafat el camí, el primer que trobarem seran els antics rentadors de la vila. Continuarem caminant i travessarem un pont metàl·lic; per sota, hi passa el riu Boix. Pel camí arribarem a la Font de l'Edra, on, depenent de l'època de l'any, ens hi podrem banyar i veurem les basses més o menys plenes. Passarem per un pont de fusta per poder travessar, de nou, el riu Boix. Començarem la pujada que ens durà al cim del Cogulló. Entre mig, però, visitarem la Cova del Castejón i passarem per un antic fortí de la Guerra Civil. Un cop arribem al fals cim (en aquest punt la gent es llença en parapent), agafarem un petit camí que no es distingeix a simple vista (tot i estar marcat l'inici amb un cartell) i arribarem al punt més alt (1003m) i on trobarem un punt geodèsic. Tot seguit, després d'observar les vistes que se'ns permet des del cim (fins i tot, si el dia és clar, podrem veure Montserrat), resseguirem, quasi bé, el mateix camí per on hem pujat uns 500 metres. Seguirem la ruta per la pista que es dirigeix al NE.

Aproximadament, al 7è quilòmetre, podrem observar la Cova de les Monges (gran balma tancada amb paret ben obrada). Continuarem caminant fins a la Font Blanca, on podem fer una parada per menjar i reomplir cantimplors. Tot seguit, ens dirigirem als sectors d'escalada

que hi ha al damunt d'aquesta font. Després de passar el Sector Kymba (sector nou d'escalada) i Zaratrusta, sortim al pàrquing d'aquest últim sector. Aquí, agafarem la carretera uns 300 metres per dirigir-nos al Pas Nou on, abans del Pont que travessa el congost, agafarem un camí a

Punt geodèsic.

Vistes del Cogulló a les penyes de Montserrat.

l'esquerra per dirigir-nos al peu del riu que ha format el congost. Aquí, el terreny és tècnic i haurem d'anar amb precaució. Un cop siguem a baix, remuntarem per un camí que travessa el peu dels Contraforts de la Roca dels Arçs, passant per tots els sectors d'escalada que allà s'hi troben (sector Mika, conillet eixerit, Cova del Valent i ECAM). Passarem la Cova del Valent i continuarem uns 300 metres fins arribar al sector ECAM on, des d'allà, començarem a descendir fins a la Font de la Figuera. Allà es pot menjar de nou, doncs és una zona d'acampada i pícnic (amb taules i seients de pe-

dra). Tot seguit, travessarem la carretera per agafar un altra pista que ens durà al Pont de Barmó. El camí, surt davant mateix de la zona de pícnic. Abans d'arribar al pont, que quedarà a un quilòmetre, aproximadament, passarem per un altre sector d'escalada i un antic tancat de ramat (d'ovelles i cabres). Arribats al Pont de Barmó, agafarem la carretera fins arribar al Pont de Gata. Allà, el nostres següents passos seran pel Camí de l'Escala del Pas Nou. Aquest camí, ens durà a la pista que porta a travessar tot el Montsec de Meià i, on anirem nosaltres, al Puig de Meià. Tot el corriol (camí

de l'Escala) és força tècnic, sobretot, els primers 300 metres, on trobarem l'ajut de cadenes. La pujada per aquest camí és curta (0,8km's) però molt dura, degut al desnivell que s'acumula (220m+). Un cop a la pista, el percentatge d'inclinació de la pujada disminueix considerablement, permetent, caminar amb total tranquil·litat. Arribats al km 12,5 trobarem un cartell indicador (Ermita del Puig de Meià) que ens farà anar a la nostra esquerra i començar a baixar. Aquesta nova pista ens durà, directament, al Puig de Meià i, per tant, al refugi. Després d'haver arribat al refugi, també podeu agafar aigua de la font i visitar el castell que trobem a l'inici del camí pel qual hem arribat. Per finalitzar la sortida, donarem el tomb a l'església i, d'allà, ens endinsarem al bosc (d'on surt un camí) i anirem a buscar el Coll de Meià. Baixarem el coll i anirem a buscar el poble, que ja el visualitzarem a la nostra mà dreta. Finalment, arribarem, de nou, al poble.

Text i fotos: **Ivan Balagueró**

**PERRUQUERIA
I ESTÈTICA
NÚRIA**

CALDERERS,4
VILANOVA DE MEIÀ
626149572

Núria Jaime Marcó

Hores concertades

Cal Cabàs

Productes Artesans (Boada - Lleida)

www.calcabas.com
Tel. 610 822 543 - 607 557 209

*Conserves naturals i artesanes
Melmelades autòctones de
Figa, Pruna Miravolant, Préssec,
Carbassa, Pera Flor d'hivern, Tomàquet...*

*Tomàquet fregit,
Escalivada,
Samfaina...*

*Chutney de Figa
i Poma, Agredolç
de ceba i carbassó*

EN RECORD DEL JOSEP MIQUEL HUGUET, L'ESTEVE

Era una bona persona, l'Esteve. Una persona intel·ligent, amb bona cultura, tenia sentit de l'humor i era honrat i ajudat. Bon conversador, era una delícia tenir-lo al costat perquè sempre tenia algun tema per tocar.

Soci de la penya, bon company, sempre a punt per donar un cop de ma. Amb els seus comentaris assenyats i amb coneixement de causa animava el nostre local a l'hora dels partits.

A l'esplanada de l'Ermita de Meià, abans a l'agost i ara al juny, el veiem arribar amb les caixes de la carn, la llonganissa, la botifarra negra, la cansalada... Somrient i parlador, ja el teníem vora el foc disposat a ajudar.

Amb arrels pallareses, gran admirador de Carles Puyol, un ídol per a ell. Puyol formador, mestre de defenses. Sí senyor, què en va aprendre en Piqué al seu costat. El mateix Piqué ho ha reconegut: "Era un luxe jugar amb Puyol, ell sempre hi arribava. Guanyant per cinc a zero et continuava esbroncat encara que fos l'últim minut del partit".

No et preocupis Josep, quan tinguem l'ocasió de parlar amb en Puyol li farem saber que el més gran dels

Esteve a Meià foto de la penya.tif

seus admiradors era de Vilanova de Meià, es deia Josep però tothom el coneixia per l'Esteve.

Sempre hi eres Esteve. Et trobarem molt a faltar.

Penya Barcelonista de Vilanova i Vall de Meià

LA TIETA

"I el Diumenge de Rams comprarà al seu fillol un palmó llarg i blanc i un parell de mitjons [...]"

Li darà vint durets per obrir una llibreta: cal estalviar els diners com sempre ha fet la tieta."

Així fa la lletra de la cançó "La tieta" de Juan Manuel Serrat. Avui ens recorda la nostra tieta Antonieta, la tieta de Vilanova.

Es deia Antònia Cases Santacreu i va néixer a Vilanova de Meià el 12 de maig de 1929, a cal Sastre. El seu pare, el Rafel, era sastre i músic, i tocava el fiscorn amb els nois del Montsec. Tenia dues germanes, la Rafela i la Consol.

L'Antònia es va quedar a casa cuidant els pares i, quan el Rafel va morir, era ella qui portava el negoci de la sastreria: va fer pantalons i vestits per a tota la vall de Meià —"Au, anem a veure l'Antonieta, que et farà uns pantalons de vellut".

Va cuidar els fills de les seves germanes com si fossin propis i quan hi havia algun malalt l'Antonieta sempre hi era, amb la seva ajuda i paciència. Tots els que la recordem ho fem convençuts que era la persona més bona del món.

Quan tenia 50 anys, ja morta la mare, va anar a treballar d'infermera a l'Hospital de la Vall d'Hebron de Barcelona. Va passar 15 anys destinada a la UVI, allà on

Antònia Cases.tif

passen totes les calamitats possibles, i ella sempre tenia un somriure per a tothom. Quan es va jubilar, passava el temps entre Barcelona i Vilanova, sempre ajudant a uns i altres.

Després de 6 llargs anys morint a poc a poc, el dia 15 de febrer de 2017 va passar a millor vida.

Antònia Cases Santacreu, una dona que va dedicar tota la seva vida als altres, que va predicar la caritat amb l'exemple, sempre disposada a ajudar, sempre contenta.

Et recordem.

Els teus nebots

UN RECORD PEL JOSEP MIQUEL HUGUET, CONEGUT PER TOTHOM COM L'ESTEVE DE MATA-SOLANA

Portàvem poc dies del nou any, quan un fatal accident trencava la vida del nostre amic Esteve. Un veí apreciat i estimat pels veïns del poble i estiuejants de Vilanova, deixant consternats la seva esposa, fill, familiars i sobretot la seva mare. L'església de Vilanova no va poder encabir la quantitat d'amics que vingueren per acomiadar-lo, tant del poble com estiuejants o d'altres llocs, tot i ser un dia feiner. De petit, l'Esteve, només pensava en tractors i recol·lectores, i centenars d'hores que havies treballat a damunt d'aquestes màquines. També et trobem a faltar a les tertúlies del Sindicat, a la plaça, la penya, etc. Només parlava ell o almenys és el que més es sentia parlar, majoritàriament moltes paraules anaven acompanyades d'un reneç, que li donava el toc de gràcia. Sempre es veia content i mai se l'havia vist enfadat, ho hem pogut comprovar amb la quantitat d'amics que el volien. Sempre se'l veia passant amb el cotxe pels carrers del poble, d'un cantó cap a un altre, no parava mai. Encara no fa un any, una colla de fills de Vilanova celebràrem la festa dels 60 anys i tu també estaves present, un dia inoblidable en el record de tots els de la teva quinta, tant nois com noies no t'oblidarem mai. La plaça Major on tenies la botiga de comestibles ha quedat muda sense les teves converses i, sense la teva presència, trista i solitària. Només se sent el cantar del raig d'aigua

que surt de la font.

Gràcies per haver-te conegut i fer-nos passar a tots nombroses estones inoblidables amb la teva companyia. Fins sempre Esteve.

Francesc Cardona Fonoll

Foto: **Antonio Conill**

T. 973400337 · info@conills-caubet.com · www.conills-caubet.com

**CONILLS
CAUBET**
Especialistes en conill

Horari de dilluns a dijous
08:00 a 13:00 h
15:00 a 19:00 h

- Escorxador de conills
- Sala d'especejament
- Sala d'elaboració
- Embotits de conill
- Plats cuinats

**PARC RECREATIU
VILANOVA DE MEIÀ**

Piscina
Pista poliesportiva
Bar

C/ Piscines, s/n - Vilanova de Meia - Tel. 973 41 51 99

CARXOFES EN TEXTURES

Aquesta flor d'hivern que és famosa pel seu gust i per omplir el camp d'hivern primavera del baix Llobregat a les terres de l'Ebre, és un dels principals ingredients de la nostra cuina.

Són bones de qualsevol manera, crues, fregides, arrebossades, en arròs, marinades, a la brasa, al forn..... En gelat....

De la mateixa família que el card, (*Cynara Cardunculus*), es conrea a tota la conca mediterrània, n'hi ha de diferents espècies, però jo em vull centrar amb la carxofa pratenc, la nostra.

Amb més de 100 anys d'història, al delta del Llobregat ha trobat una terra fèrtil, protegida per la serra de Collserola i el massís del Garraf i l'entrada d'aire del mar, amb el clima temperat característic d'aquesta zona, per això, tenen aquest gust dolcenc i sedós.

Com espècie ha aconseguit el reconeixement europeu i la seva corresponent igp, cosa que la dota de protecció i de prestigi, els cuiners no en volem cap altra.

Us donaré un truc per mantindre-la neta sense gust àcid de la llimona, i és utilitzar àcid ascòrbic en pols, un cullerada de cafè per 4 litres d'aigua, es dilueix bé i un cop pelades, es van posant a dintre de l'aigua amb àcid.

Apart de les seves aplicacions culinàries, també és utilitzada com a medicina natural ja que és molt beneficiosa per el fetge i molt indicada per a la gent que pateix de diabetis.

Molt diürètica i digestiva, fantàstica per les dietes, menjar-la bullida amb un raig d'oli d'oliva de Boada i un toc de sal de Gerri de la Sal o Vilanova de la Sal..... És un plaer.

Us passo una recepta que és per un dia de festa, podeu substituir les espardenyes per gambes i la tòfona per bolets, sempre serà una mica més econòmic, però bé, el plaer de menjar i els dies de festa bé es mereixen un petit luxe.

La importància del producte, és màxima, si comprem

local afavorim l'economia dels nostres coetanis.

I ajudem a la protecció de la biodiversitat.

Carxofes en textures, mar i muntanya: (4 persones)

12 carxofes del Prat del Llobregat
Oli d'oliva verge extra de productor o cooperativa
Sal de Gerri de la Sal
Pebre negre de Kerala
120 grams d'espardenyes
40 grams de tòfona *melanosporum*
Flors de romaní
Fulles de farigola
Fulles petites d'espinaç
Aigua mineral de Caldes de Boí

Elaboració:

Pelem 4 carxofes, traiem el cor i les posem a fregir en quarts a foc lent amb oli, un cop fregides, les triturarem amb oli, sal i pebre fins obtenir un puré, colem i reservem.

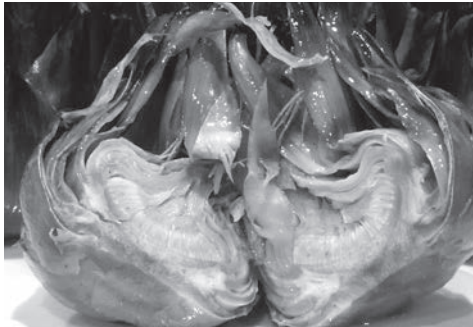
Pelem 4 carxofes i traiem el cor, les tallem molt fines, amb una mandolina o a ganivet i les fregim com xips en abundant oli, reservem a un paper secant.

Pelem 4 carxofes i traiem el cor, les bullim 12 minuts en aigua i sal, a foc lent per no trencar-les, les reservem.

Marquem les espardenyes, que quedin rosses de fora, paella molt i molt calenta, sal de Gerri gruixuda i oli.

Tallem la tòfona en llesques ben fines.

Emplatar, al fons d'un plat, una llàgrima de puré de carxofes, xips de carxofa per sobre, la carxofa bullida i escalfada amb oli al forn i les espardenyes. Decorarem amb les llesques de tòfona.

Sergi de Meià

SERGI DE MEIÀ

Vilanova de Meià - Barcelona

CUINA DESACOMPLEXADAMENT CATALANA
i 100% DE PROXIMITAT

esmorzar: 9,30 a 11,30h · dinar: 13,30 a 15,30h · sopar: 20 a 22,30h
de dimarts a dissabte

RESERVES ONLINE

Aribau, 106 - 08036 Barcelona - Tel. 93 125 57 10 - restaurantsergidemeia.cat

Entreteniments

QUI SÓN?

Ajudeu-nos a reconèixer aquestes xiquetes i xiquets tan eixerits que anaven a repàs durant l'estiu de 1965. Penseu que n'hi ha del poble, però també d'estiuejants.

Envieu la vostra resposta al mail de la revista: lopasnou@gmail.com
Solució i nom de les persones que han participat en la recerca, al pròxim número de la revista.

Solució del número anterior

El noieta de la fotografia és el Josep Maria Eroles Novau, pagès i ramader i avui dia, actual alcalde de l'EMD de Santa Maria de Meià. Es va casar a Agramunt, poble de dolços torrons.

Endevinalles

Per Jordi Esteban

Nu o nua la trepitges
perquè et digui la veritat;
així saps si ho has fet bé
o si has de fer bondat.

(La bàscula del banys)

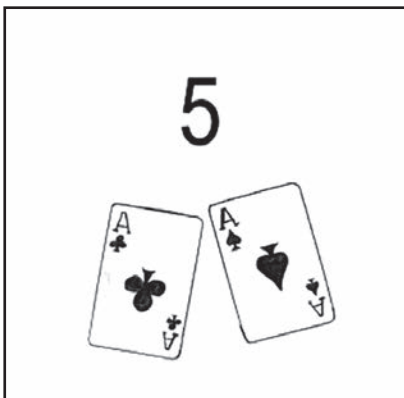
Per veure com em veuran
els qui avui seran amb mi
tu m'ajudes a mirar-me
perquè m'hi veig repetit..

(El mirall)

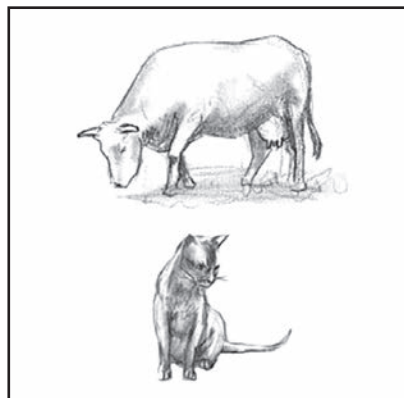
En porten nens a l'escola
i metges a l'hospital.
Jo me la poso quan pinto
o em brutegen les mans.

(La bata)

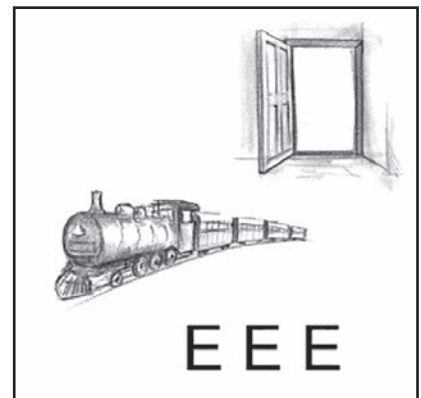
Jeroglífics

Què queda per rentar, a la cuina?

Per què plora, aquest nadó?

Com va pentinada, la Sara, avui?

Solucions número anterior: Mes - canya = M'escanya / Es - Tes - Es' = Esteses / Guardiola - O = Guardi-la

PASSAT I PRESENT A LA COMA DE MEIÀ. LES FESTES DE NADAL

Les festes de Nadal són festes familiars i alegres, ja ho diu el refrany: per Nadal, cada ovella al seu corral. Amb el pas dels anys tot ha canviat, no vull dir que abans fossin més alegres i divertides i molt més familiars que avui, sinó simplement avui són diferents. Però encara queden algunes famílies que segueixen la tradició.

A Vilanova, fa uns anys, les festes de Nadal començaven una setmana abans amb el jovent anant a buscar un pi ben gran a la Llobera o als "Lavaderos" o a on el trobessin més bonic. El tallaven i el duïen cap a la Plaça Major. Moltes vegades era tan gran que hi havia problemes per passar pel carrer de la Font. El plantaven dret al mig de la plaça, lligat amb sogues als balcons dels veïns perquè no caigués i l'engalanaven posant-li llums de colors, cintes i alguns paquets que feien de guarniment, sempre amb la col·laboració de les noies.

Tothom mirava **el pi** quan anaven a comprar a les botigues que en aquell temps hi havia a la plaça, o quan anaven al Sindicat. Era la millor senyal de que el Nadal havia arribat. El 24 de desembre era la nit més llarga de l'any, almenys per Vilanova, ja que era la nit on el veïns del poble no deixaven res als carrers, o quasi res.

La nit de Nadal començava amb la Missa del Gall a les dotze de la nit i a l'acabar l'acte se solia cantar unes nades que alguns veïns del poble, casats i solters, homes i dones, havien assajat amb el mossèn. A la missa hi anava bastanta gent, malgrat l' hora i el fred que fa sempre, i més en aquelles hores de la nit, tothom ben abrigats però amb els peus gelats. Al sortir de missa tot el jovent i els casats de mitjana edat es reunien al Cafè del Sindicat, avui Casal Municipal, per celebrar la **Llanguanissada**. Els membres de la junta del jovent ja ho tenien a punt. Durant la missa havien dut a coure les safates amb les llonganisses ben sucades d'oli al forn del Quimet del

Sabaté o del Quimet del Tòrrec, segons els anys, tot seguit hi exprimen unes llimones i després tots a sucari-hi pa.. Quan s'acabava de sopar normalment tothom estava molt content, el vi i l'alcohol també hi feien molt. N'hi havia uns quants que animaven la festa, normalment sempre eren el mateixos però tots acabàvem cantant cançons, algunes d'elles malauradament desaparegudes i que van marcar una època al jovent de Vilanova. Algunes d'aquestes cantarelles només queden a la memòria d'algunes persones grans i que encara les recorden, com la famosa **ASUNCIÓN**, **el MOL-TALBAN**, **el FRAILE**, **el AILA**, **AILA** o **el CARRASCAL**, entre d'altres. Se solien cantar pels carrers del poble o a sota el balcó d'alguna noia, algunes vegades acompanyades també d'una galleda d'aigua.

Antigament quan algú sortia de casa per la nit, tancava la porta i deixava la clau penjada darrere el forat de la gatenera. La nit de Nadal alguns van tenir la idea d'intercanviar les claus de la majoria de les cases. A la matinada, molts no podien entrar a casa seva. També era tradicional per part del jovent, transportar estris i maquinària agrícola que algú s'havia descuidat d'endreçar i es duïen cap a la Plaça Major o als indrets més centrals del poble. Tot i les enrabades de les persones afectades per l'involuntari transport, és l'únic dia del l'any que hi ha una certa indulgència sobre aquests afers, tot i que la Plaça Major es converteix a

vegades en una exposició una mica desagradable.

La Nit de Nadal també és tradició fer **cagar el tió** i els més petits esperen amb gran il·lusió els caramels, els torrons i alguna joguina.

La **missa major del dia de Nadal** era una de les més celebrades de l'any. A les misses cantades de l'hivern com que no era temps de flors, les majorales passaven **els pomells** fets amb un palet, una pometa d'hivern i fulles d'arbust, en una safata amb la Mare de Déu. També es cantaven nades quan s'anava a adorar el Nen Jesús i a l'acabament de la cerimònia.

El **dinar de Nadal** era un dels més celebrats de l'any juntament amb el de la festa major, on les postres eren i segueixen sent els tradicionals torrons.

Anys enrere la junta del jovent contractava un acordionista i es feia un gran ball a la sala del Sindicat. El dia 26 de desembre, **Sant Esteve**, se celebrava amb ressaca de la Llanguanissada de la nit anterior, el patró del jovent. Els majorals pagaven i presidien la missa major des del banc de les autoritats, a la qual assistia tota la joventut del poble, portant l'estendard que es guardava en una habitació al local del Sindicat. Era un estendard blanc bordat per les majorales amb un fil d'or, una gran obra d'art que malauradament fa anys que ha desaparegut. En sortir de missa, els majorals pagaven un aperitiu al cafè del Sindicat i era també el moment de gaudir de les entremaliadures de la nit anterior.

El 28 de desembre, dia dels **Sants Innocents**, sempre hi havia alguna persona gran que tenia la gracieta d'enganyar a algú amb sorpresa, però sobretot era la canalla que esperaven a les mestresses de les cases quan anaven a comprar a les botigues de la Plaça Major, per penjar-los una llufa a l'esquena.

El dia de fi d'any, 31 de desembre, als més petits ens deien que havíem d'anar

El carro d'escaleta i cultivador per a animals el dia de Nadal després de la llanguanissada.

Núria París de cal Guerra repartint els regals del Reis.

al Portal d'Ajòs a esperar "*l'home dels nassos*", on ens hi quedàvem gelats i mai arribava. Avui tot això ja s'ha perdut.

Per la nit, la festa de Fi d'any era bastant vulgar en aquella època de misèria, en canvi avui, és la nit més luxosa de l'any, sopars i balls amb bons restaurants, però tot i amb això, també n'hi ha que sopen a casa acompanyats de la família.

El primer dia de l'any, la missa, com totes les festes assenyalades sempre eren cantades. El Pere Irió de Cal Barbeta i el Quim Triginer de Cal Joaquim, els dos cantant a duo en llatí, dalt del cor, eren dignes d'admirar del bé que cantaven. A la tarda, la Junta de Jovent sempre contractava un acordionista i la Sala del Sindicat s'omplia de balladors, casats i solters i els "palcos" eren plens de gent mirant com ballaven.

La vigília de Reis, el 5 de gener, era el dia més esperat pels més petits, esperant amb il·lusió els regals que havien demanat a Ses Majestats a la carta que havien escrit i havien tirat

a la bústia que es col·locava a la Plaça Major durant les festes de Nadal. Fins que el Patge Reial passa a recollir-les, normalment si fan bondat, els Reis els hi porten el que han demanat, si no és així, els hi deixen carbó.

La primera vegada que es va celebrar la *Cavalcada de Reis* a Vilanova és l'any 1958 i va durar fins al 1960, però després va deixar de fer-se uns quants anys. El primer any el rei negre era l'Antonio Masanés de Cal Cunyeró, el rei blanc, Josep Solé de cal Bep Migé i el rei ros, Salvador Bernaus, el fuster. El Salvador em comentava que es vestien i sortien amb les mules i el carro de joguines des del molí de Sols a Cal Bisbe. Al Portal d'Ajòs, eren rebuts per la canalla, pares i demés gent del poble, i tot seguit a la Plaça Major, es repartien els regals.

L'any 1970, el jovent amb nois i noies, van tornar a recuperar la Cavalcada de Reis. Aquest primer any el rei ros va ser el Ramon Bernaus de ca l'Isaac, el rei blanc, Josep Boneta de cal Carratx i el Paco de ca

l'Hostaler, el rei negre. Els primers anys també es vestien i sortien de Cal Bisbe (avui la casa ja ha desaparegut), amb les mules, els patges i el carro ple de regals. Quan sortien, els coets de focs artificials pagats per l'Ajuntament, es començaven a enlairar i, entre els coets, les torxes fetes amb esportins del molí sucades amb oli i els aplaudiments de la gent, a l'arribar al Portal, les mules no es podien aguantar de la por que tenien. Ses Majestats també varen sortir alguns anys de la granja de ca l'Esteve, a les Eres, avui surten de les Escoles.

Els primers anys es repartien els regals a la Plaça Major, tot i el fred que feia, de fet aquesta normalment, és la nit més freda de l'any. Posteriorment per manca de mules, van passar a fer-ho amb cotxes i es repartien els regals a la Sala del Sindicat, acompanyats d'una bona estufa de llenya. Anys més tard, l'Ajuntament va substituir els vells vestits dels Reis per uns de nous i ara els regals es reparteixen a la Sala d'Actes de l'Ajuntament. Al finalitzar el repartiment de regals l'Ajuntament obsequia amb un bon àpat de pa amb tomata, pernil, xoriç, formatge, un bon vi i refrescos, a tots els assistents del poble i del municipi, ja que a alguns també els hi passen els Reis, celebrant així una festa molt agradable i divertida.

El dia 6 de gener, *dia de Reis*, alguns anys s'havien representat "Els Pastorets" o una Escala en Hi-fi, on hi participaven tot el jovent, nois i noies. Ja us podeu imaginar que la Sala del Sindicat amb aquests actes quedava petita.

Text: **Francesc Cardona Fonoll**

© Rafel Jesu

CASA DE COLÒNIES Santa Maria de Meià

<http://www.coloniessantamaria.com>

Raó: Mn. Jordi Profitós
C/ Ramon y Cajal, 5 - 25600 Balaguer
Tel: 973 44 53 43 / 676 78 15 45
Correu: jprofitos@yahoo.es

PRESSUPOST DE L'ANY 2017

Capítol	Concepte	DESPESA	Concepte	INGRES
1	Despeses de personal	112.727,00 €	Impostos directes	108.500,00 €
2	Despesa corrent en béns i serveis	236.255,00 €	Impostos indirectes	14.000,00 €
3	Despeses financeres	3.000,00 €	Taxes, preus públics i altres ingressos	84.102,00 €
4	Transferències corrents	7.500,00 €	Transferències corrents	185.980,00 €
5	Fons de contingència		Ingressos patrimonials	14.000,00 €
6	Inversions reals	74.300,00 €		
7			Transferències de capital	46.000,00 €
8				
9	Passius financers	18.800,00 €		
	TOTAL	452.582,00 €	TOTAL	452.582,00 €

RESUM ACORDS DELS ÚLTIMS TRES MESOS

Mes de novembre

Aprovar llicències d'obres:

Obres menors al camí del Viver de Santa Maria de Meià

Obres menors al C/ Piscines, 8 i 10 de Vilanova de Meià

Posar plaques solars a explotació ramadera.

Pròrroga d'una llicència d'obres a una explotació ramadera

Aprovar projecte de millora escola municipal

Aprovar adjudicar l'obra de reparació bomba aigua del dipòsit de Boada

Aprovar adjudicar l'obra del camí de la Vall d'Ariet.

Mes de desembre

Aprovar llicències d'obres:

Obres menors al C/ Estiradors, 2, de Vilanova

Rehabilitació habitatge al C/ Forn, 11 de Vilanova

Allargar cobert agrícola

Obres menors al C/ Santes Creus, 5 de Vilanova

Obres menors a un nínxol del cementiri de Vilanova

Construcció d'un mur a Santa Maria de Meià

Aprovar pressupost per a l'any 2017

Aprovar calendari de padrons fiscals per a l'any 2017

Aprovar adhesió al Pla de Polítiques de Dones del Consell Comarcal de la Noguera

Aprovar destinar una sala del casal municipal com a ludoteca

Aprovar connexió d'aigua a finca rústica

Aprovar modificació de crèdit 4/2016.

Mes de gener

Aprovar llicències d'obres:

Rehabilitació coberta al C/ de les Flors, 2 de Tòrrec

Posar tanca metàl·lica dins d'una finca

Obres menors al C/ Església, 3 de Santa Maria de Meià

Construcció d'un accés a un magatzem a Boada

Aprovar convocar el procés selectiu per proveir la plaça per realitzar les tasques d'agutzil.

Aprovar llicència divisió horitzontal a Santa Maria de Meià

Aprovar adjudicar obres de rehabilitació de la sala per a ludoteca.

SERVEI DE CORREUS A L'AJUNTAMENT DE VILANOVA DE MEIÀ

A partir del 16 de gener de 2017, Correus ofereix el servei en una sala de l'ajuntament de Vilanova de Meià, per poder enviar paquets postals i cartes certificades i, fer comandes de segells i sobres. Per altres serveis, s'ha de preguntar al funcionari de correus encarregat d'aquest servei.

De dilluns a divendres (menys festius), de 13:40h a 13:55h, el carter està a l'ajuntament a disposició dels veïns que ho necessitin.

Tòrrec 1916- Barcelona 2013

I de Monistrol a un col·legi de Barcelona, i allà els seus mètodes van arribar a orelles d'un jesuïta que volia crear una nova escola per a nens sense recursos. L'entesa va ser immediata i allà va estar fins que es va jubilar. Aquella petita escola, avui té més de 500 alumnes i encara recorden el finals de curs, amb petites obres de teatre, i escenificacions poètiques organitzades per el Pere.

A banda, a través de l'Associació d'antics alumnes de Sant Julià, a la que va pertànyer com a membre de la junta fins els 90 anys, cada Nadal ell escrivia una nova versió dels Pastorets, irònica, i amb trets de crítica social de cada moment. Com anècdota es pot dir que la representació es feia en un local del carrer Ciutat de Barcelona, porta a porta del que aleshores era la seu del PSUC.

TÒRREC

Però en Pere mai va oblidar el seu poble. Cada any així que acabava el curs escolar, a finals de juny, feia les maletes i cap al poble. La mare l'anava a esperar a Montargull amb una somera que normalment li deixaven a Cal Estudiant, i carregaven paquets i els fills que anaven arribant. Una de les obsessions del Pere era transmetre al seus fills i als nebots amb que també coincidien a l'estiu, el seu amor per aquella terra, explicant les llegendes, els noms de cada contrada, la manera de distingir els arbres, els animals, el respecte per la natura.

I a la nit, cal músic s'omplia de música. Sota la il·luminació de la llum d'oli, en Pere organitzava una coral infantil amb els seus 6 o 7 nans que entre fills i nebots es trobaven i els hi ensenyar cantar les

cançons tradicionals catalanes o algunes que havia après en d'altres indrets de l'estat espanyol durant la guerra.

Però el que realment va ser és el que avui diríem un dinamitzador social. Sempre tenia idees per millorar aspectes del poble, idees que anava desgranant pacientment durant les llargues partides a la botifarra a la plaça del poble. Les exposava, s'anaven millorant amb les aportacions dels diversos jugadors, fins que el poble s'animava a dur-les a terme amb l'esforç i la col·laboració de tothom.

Així avui podem veure que Tòrrec és un poble cuidat, ple de flors, on uns monòlits de pedra informant al visitant al llarg de la carretera de les seves principals fetes en l'era moderna: l'arribada de llum, del telèfon, de la carretera. Ah! i és possiblement l'únic poble en molts quilòmetres que té himne propi, gràcies a la complicitat del Pere que el va escriure i dels torregalls que el van fer seu com una mostra més de la seva voluntat de ser.

L'AIGUA

Aquí va fracassar en un dels seus aspectes menys conegut. En Pere era un bon zahorí. Amb un tronc

de jonc, era capaç de dir-te si hi havia aigua subterrània, a quina profunditat i una aproximació sobre la importància de la veta. Tòrrec un poble tan necessitat d'aigua ja que els sequeres eren recurrents i estroncaven la Font de Tòrrec, no va saber trobar aigua pel seus habitants, situació que no es va resoldre fins que aquests no van decidir fer l'actual enllaç amb Font Freda.

Finalment en Pere, prop de complir els 95 anys va decidir recopilar alguns dels seus poemes i escrits referents a Tòrrec, i editar-los en un petit llibret i oferir-los al seu estimat poble. El que no s'esperava és que la gent el va sorprendre amb una plaça engalanada i un multitudinari dinar. Mai va oblidar aquella mostra d'afecte.

Els últims anys se'l veia poc per Tòrrec, doncs es quedava a Barcelona a cuidar la seva esposa molt delicada de salut. El juliol del 2013 va demanar al seu fill que el portés a Tòrrec. Va ser com els vells temps. Unes hores de bona conversa a la plaça amb gairebé tots els veïns. Va voler fer un recorregut per tot el poble, i al marxar una veïna diu que va sentir com deia "Adéu Tòrrec".

Al setembre va tenir una davallada de salut i al desembre ens deixava. Una representació del poble va anar al tanatori deixant una bonica

corona de flors que deia "Els teus amics de Tòrrec".

Aquest any el Pere hauria fet els 100 anys i segur que lamenta no haver pogut complir la seva promesa. "Quan faci 100 anys convidaré a tot el poble a un dinar".

El Pere ens va deixar un himne que us animo a que el llegiu:
"Fem un cant de lloança que ressoni per l'espai
per les Coves de la Bansa

les tolles de la Peixera
plenes d'aigua de Font Freda
durant l'any, durant l'any.
Coves, rutes, pins i alzines
les Aubagues i els Planells
la Ribera i els Malloles
s'estenen per tot el terme
del Poble fins a Pujols.
Tòrrec cuida de l'arbreda
i de les aigües de les fonts
aima la naturalesa
i aprecia la bellesa
de les flors."

Vull agrair a la família Sala-Casaramona totes les dades proporcionades i jo personalment vull agrair al Pere Sala tot el que m'ha ensenyat i he après d'aquest poble tan bonic. El millor que he après d'ell és sentir-se orgullós de ser un bon torregall i estimar aquest poble que és casa nostra.

Teresa Bonillo Gòmez

Vertical de les ànimes
25 març 2017

IV edició
Vilanova de Meià

Inici 9:00h
7.5 Km
1100 m+

Patrocinadors:

verticaldelesanimas.blogspot.com

el pa.net

MEIA RUNNERS

logi gràfic esport

LLIBRA DE LA RIBERA

3dekorart
Decoració artesanal de vidre i ceràmica

Instal·lacions Elèctriques

Joan Caubet Sanjosé

Instal·lador autoritzat pel
Departament d'Indústria

C/ Mare de Déu de Salgar, 27
25730 Artesa de Segre
(Lleida)

696240921
electrica.caubet@gmail.com

- Instal·lacions
- Reparacions
- Electricitat Industrial
- Electricitat domèstica

electrica.caubet@gmail.com

DESPERTAR JUGANT A FUTBOL

Aquesta iniciativa arrenca de dues persones apassionades a l'esport del futbol, són en Xavi Berzosa i en Joan Lladós.

Com a extraescolar de futbol al col·legi Mare de Déu del Puig de Meià a Vilanova de Meià, cada dimecres, nenes i nens amb edats compreses entre 7 i 10 anys, entrenen aspectes físics, tècnics tàctics del futbol, i al mateix temps, a través de jocs, treballam aspectes més emocionals, i valors dins de l'esport.

Fomentem el treball en equip, a través del respecte, empatia, la paciència, mirant de valorar les qualitats de tots i cadascú que participem en l'activitat.

Fins al moment hem pogut fer partits amistosos amb altres equips com Alentorn o Linyola. I hem organit-

Entrenador preparant els jugadors pel partit de la Fira de la Perdiu.

zat el primer torneig de la Fira de la Perdiu en el que va competir l'actual equip, davant un altre format per estiujants. També vam poder gaudir d'una jornada de convivència a l'Escola de futbol d'Artesa de Segre. Un entrenament conjunt amb partit final amb el Benjamí B.

Els nostres objectius a curt termini, són consolidar el grup, fent que gaudim i ho passem genial a cada entrenament i poder organitzar més jornades de cohesió de grup, amb partits amistosos amb altres equips.

A mig termini, crear una il·lusió, un interès, en nenes i nens més petits de l'escola, que vulguin també formar part d'aquest projecte l'any vinent.

I posant la mirada al futur, no hi posem límits, perquè creiem que amb la nostra feina i la passió, "despertarem amb el futbol" les ganes de molta gent de fer més gran aquest projecte... (tenir un camp de futbol de gespa propi, a Vilanova de Meià?)

Equips i entrenadors en el I Torneig de futbol infantil Fira de la Perdiu.

Text: **Xavi Berzosa i Joan Lladós**

Fotografies: **Mingo Sarradell i Iolanda Masanés**

Partit amistós amb el Linyola.

LES DONES DEL KM. 2

Correu, correu companyes, prepareu-vos que ja venen!

Oh!, avui només són tres. A dies són sis, a dies dos (crec que depèn d'una cosa que en diuen néts). És igual, cada dia és fantàstic. Des de la cruïlla a l'ombra de l'alzinera, fins un punt de la carretera que hi ha una inscripció que diu: "Km. 2", cada dia, com dic, aquestes dones ens porten d'excursió, ens puguen i ens baixen. Nosaltres gaudim empipant-les i seguint la seva conversa. Aprenem moltíssimes coses: com es fan els panadons, el fricandó, el braç de gitano o la melmelada de mores; també sabem abans que ningú de la comarca, el programa de la festa major i les grans orquestres que tocaran al ball de la plaça; estem al dia de naixements, morts i casaments que ocorren a tot el territori; sabem que el Facundo, fuster ja jubilat, deu estar malalt perquè fa dies que no el veuen a l'hort; també hem après una cosa molt important, si plantes tabac a l'hort, uns cucs que en diuen "la plaga" no gosen a entrar, suposo que els fa por. Tots els pagesos haurien de saber això, tindrien els horts més ufanosos.

N'hi ha una que dur una mangala i és un perill, perquè de tant en tant ens l'engalta amb molta fúria, i, a més, diu que li agraden les tempestes fortes, amb llamps que il·luminen i trons que ho fan tremolar tot, es necessita ser estranyeta perquè agradi una cosa que fa tant d'espant!, nosaltres ens hem d'amagar entre les pedres o sota les teules quan cau la tempesta.

De tant en tant però, ens insulten: "coi de mosques fastigoses" i amb la mà unes o amb una branca de boix les altres, ens volen escombrar, però som molt llestes nosaltres i no ens atrapen mai. Alguna vegada però, una de nosaltres pot acabar dins la gola d'una d'elles i aleshores es produeix una mena d'atac de riure que acaba

amb la nostra amiga esclafada a terra. Però això és un accident que provoquem nosaltres mateixes en fer-nos nosa de tant volar del nas a la boca i de la boca al nas. Es veu que se'n diu *daños colaterales*. Una altra només fa que dir "merda de mosquits!", com si no sabés que els mosquits piquen tantes vegades com poden i fugen com bales, no els interessa gens aprendre res de res. Aquest error d'apreciació ens empipa, ja que nosaltres només som impertinents però cada dia som més sàvies. Per exemple: és molt interessant assabentar-nos en quina casa preparen bons caldos, plats de carn i dolços per tota la família i amics (això ens inclou, segur), anem a la feina i ni se n'adonen de la nostra presència.

Aquest any, tot s'ha de dir, hi ha dies que anem una mica perdudes perquè només fan que parlar d'unes dones forasteres amb noms de la capital, de ben segur que cap mossèn de per aquí gosaria batejar cap nena amb el nom de "crisi", o "independència", o molt pitjor "corrupció". De la "Crisi" diuen que és una dona molt i molt dolenta, parlen d'ella molt enfadades i dient paraulotes que fan una mica de vergonya.

Però quan parlen totes alhora, cridant i fent anar les mans com un ventilador, és quan expliquen d'una altra dona que estan esperant però es veu que li costa molt d'arribar, és la "Independència", un nom molt llarg. Aquí les frases que escoltem i que no hi ha manera d'entendre ni saber a qui van dirigides són, per exemple: "fer rico-raco", "amb lo nostre ja en tenim prou", "val més sols que mal acompanyats", "on no m'estimen..., ni tres segons" (aquesta sí que l'entendem, i molt!), "cornuts i pagar el beure", i moltes més, però no acabaria mai.

De la tercera en porten parlant tot l'estiu, la que en diuen "Cor-

rupció". Aquí els insults fan eco per la muntanya i és molt divertit, és com sentir tocar una orquestra desafinada. A mi és la que em fa més por de totes. Si no ho he entès malament, es fica al llit amb tot bitxo vivent, la qual cosa vol dir que també ens pot tocar a nosaltres. Aquí sí que hauríem de pactar amb els mosquits.

Però cap de les tres venen mai a passejar. Per una part millor perquè tal com diuen que són, segurament ens enviarien a pastar fang d'una rebufada. No sé si ho he entès bé, però em penso que les tres tenen alguna cosa a veure amb un senyor que mana molt i que ara no recordo com es diu.

També parlen d'homes, és clar, però jo aquí si que vaig ben perduda, són homes sense nom. D'un diuen que és de color verd, d'un altre que només sap sumar perquè sempre en vol "más" de tot i d'un altre que li diuen el "distret" perquè ni puja ni baixa. La llista és més llarga però com què no les entenc massa el meu caparró desconnecta.

Ahir però, al final de l'excursió, de repent, varen començar a riure com a ximletes preparant-se, deien, per anar a prendre un *café con leche* dintre d'una *botella*. Jo crec que un *café con leche* i una *botella*, no valen tants escarafalls però ens van encomanar la riota i quan vàrem arribar un altre cop a l'alzinera de la cruïlla, elles i nosaltres ens caragolàvem del tip de riure.

Ep noies!, que ja són aquí.

Ospes!, avui la de la mangala no hi és! Ah, sí, sí, sí, però no la porta!, duu un vano la traïdora!

Som-hi!, les cinc primeres, preparedes?, a la cara de la rossa. Tu, tu, tu i tu, a la cara de la morena. La resta, seguiu-me!, cap al clatell de la del vano!

Montse Puig

ENTREVISTA A SALVADOR BERNAUS IBERN

Ens trobem amb el Salvador un matí fresquet de primers de febrer per conèixer una mica més a fons el que ha estat la vida de l'últim fuster de Vilanova, un ofici, que quan ell es va jubilar, de moment s'ha perdut del nostre poble com altres oficis i serveis que sempre havíem tingut i que dissortadament ara tampoc existeixen.

Pregunta: Per començar, explica'ns una mica la teva infantesa.

Resposta: Vaig néixer al barri de Gràcia de Barcelona, el dia 8 de febrer de 1927. Tot just ara he complert els noranta anys. Sóc el segon de tres germans. El gran, el Pere, ja ens ha deixat i ara ja només quedem jo i la meva germana petita, la Carme.

P: Com és que vas néixer a Barcelona?

R: Tota la meva família era de Peralba, però els meus pares van anar a viure i treballar a Barcelona. De tota manera jo sempre m'he sentit molt unit tant a Peralba, com especialment a Vilanova. Allí hi tenia els meus padrins, els de part de la mare i aquí els del pare.

P: On vas anar a l'escola?

R: De petit passava temporades amb els padrins de Peralba i allí vaig anar a l'escola amb set o vuit nens més.

P: Quins records tens d'aquesta època?

R: Recordo que els meus padrins dormien en una habitació a la sala i jo a una habitació al perxe de casa. A part d'anar a l'escola m'agradava molt anar als horts que tenien, un més amunt del poble a prop d'un riuet al lloc que en deien els Aubaguets. Ara en veure el poble de Peralba del tot abandonat, em fa molt pena.

P: També passaves temporades a Vilanova?

R: A Vilanova hi tenia els padrins per part de pare que van viure una

El Salvador amb els seus faisans a la Fira de la Perdiu 2011.

temporada a cal Guerreta i després a cal Calderer. Aquí vaig anar a l'escola dels nens, a la classe que es trobava al segon pis de les Escoles Velles, al carrer de la Font, a l'indret on ara hi ha els pisos de cal Pissè. Nosaltres entràvem per la porta allindada. Dels mestres recordo el Lliberato Egea.

P: Quins jocs recordes d'aquesta època?

R: Els que més recordo era quan jugàvem pels carrers a "fet i amagar", "el palet amb els patacons" i també "les bitlles". A aquest últim hi jugàvem a la carretera de Santa Maria, l'actual carrer de la Perdiu, a sota mateix del que després seria la meva fusteria.

P: Quins records tens de l'època de la Guerra Civil?

R: Quan el 1936 va esclatar la Guerra i els dos primers anys, jo m'estava entre Peralba i Vilanova a casa dels padrins. A l'abril de 1938 quan el front va arribar aquí, em trobava a casa dels padrins a Peralba. Al poble hi havia poca gent, unes 15 cases, i en arribar les tropes de Franco amb els moros tot hom es va espantar molt. Tota la gent del poble carregats amb menjar i amb tot el que vam poder ens vam anar a amagar en una cova que hi ha al barranc de Cabrera. Allí es va parar el front i vam quedar al mig dels combatents.

En aquesta cova hi vam passar quatre dies i tres nits. Al quart dia ja havíem acabat el menjar i la gent va decidir sortir de la cova i anar a la banda del front que teníem més a prop, que eren els soldats de Franco. Ens van donar de menjar i aquella nit ja vam anar cap a la masia de cal Macià, tots en fila índia i sense fer gens de soroll. Tothom pensava que això duraria pocs dies, però va durar nou mesos. Als meus padrins i a mi ens van acollir uns cosins que teníem a Santa Linya, que ja era més lluny del front, i ens van tractar molt bé, ens van ajudar en tot i per tot i voldria que aquestes paraules fossin un agraïment pel tracte tant bo que ens van donar. Al cap de poc temps d'acabar-se la Guerra me'n vaig tornar a Barcelona amb els meus pares i germans.

P: Tens algun altre record d'aquells anys de la guerra?

R: Recordo el que m'explicava el meu padrí de Peralba, Pere Ibern Solé. Era un home que tenia unes fortes conviccions religioses, i quan es va assabentar a l'estiu de 1936 que cremaven les esglésies i destruïen els sants i tot allò que estava relacionat amb la religió, abans que vinguessin a Peralba, ell va anar a l'església de Santa Maria Magdalena, va agafar la imatge de la santa, se la va carregar al coll i la va anar a amagar ben lluny perquè no la fessin malbé.

És una imatge molt gran, massissa i pesada, però la va pujar fins a la serra de Sant Mamet i la va posar dins una gran boixera embolicada amb mantes i saques, i allí s'hi va passar els tres anys de la guerra. L'any 1938 quan el front de guerra va estar parat nou mesos aquí al Montsec, tots els pobles i totes les muntanyes es van omplir de soldats i va ser una casualitat que ningú la trobés. En acabar la guerra, va pujar fins a la boixera on l'havia deixada per mirar si encara hi era, i efectivament era allí i ningú l'havia tocada. Se la va carregar al coll i la va tornar a baixar de nou a l'església del poble. Ara aquesta imatge es troba a l'església de Vilanova, a la capella del Roser, on la van portar quan va marxar la gent de Peralba i van abandonar el poble.

P: On vas aprendre l'ofici de fuster?

R: Passada la Guerra vaig tornar a Barcelona amb els pares i va ser allí on vaig aprendre l'ofici de fuster.

P: A quin lloc vas fer el servei militar?

R: Vaig fer la mili a Tarragona i vaig acabar essent Caporal Segon de la companyia.

P: Com és que vas pujar a Vilanova a muntar el taller de fusteria?

R: Els pares i jo mateix teníem una gran estima per Vilanova i com que jo hi havia passat moltes temporades a casa dels padrins, coneixia a tothom des de petit i me'l considerava com el meu poble. Però va

contribuir a animar-me a pujar aquí dalt una trobada casual que vaig tenir als Jardinets de Gràcia em el Joan de Vic, que havia tingut feia poc una fusteria aquí al poble. Em va explicar que ell havia tancat el taller i que havien baixat amb tota la família a Barcelona. Em va animar a que pugés a obrir-ne una jo, ja que en aquell moment només hi quedava la fusteria del Tonet Puigpinós. Total, que el 1955 vaig decidir pujar a muntar el meu taller de fusteria a Vilanova, al local en que he estat treballant tota la vida.

P: Per un noi jove que havia estat treballant en el seu ofici de fuster a Barcelona no devia ser fàcil instal·lar-se al poble, no?

R: Hi havia algunes persones que em deien que no seria el mateix fer portes, finestres i les coses més usuals de la fusteria de la capital, que adaptar aquests coneixements a les feines d'un poble de pagès. Jo els responia que si em deixaven mirar els estris específics que hauria d'elaborar no havia de ser cap problema per mi poder-los realitzar. Així ho vaig fer, els vaig aprendre a fer de seguida i no em va anar gens malament. Durant tots aquests anys, sobretot al començament, vaig estar fent molts mànecs d'aixades, d'arpiots, de pics, de pales, de forques, escaletes per carregar a costals els animals i també camatimons de reus per llaurar un parell de mules o per llaurar una mula sola i en general tot el que es presentava. Sense oblidar les portes i finestres i les altres coses que havia

aprés en els anys d'aprenentatge a la capital.

P: Els fusters també fèieu de funerària construïnt o fent portar les caixes en què s'enterraven els morts?

R: Ho vaig estar fent fins al final de tot i vam deixar de donar aquest servei quan des de l'Ajuntament costava molt trobar persones que portessin a torn els difunts, fins que van decidir donar aquest servei a una funerària professional, on ells s'encarregaven de tot. Els primers anys els vaig ajudar desinteressadament en tot el que vaig poder.

P: Parla'ns de la teva vida familiar.

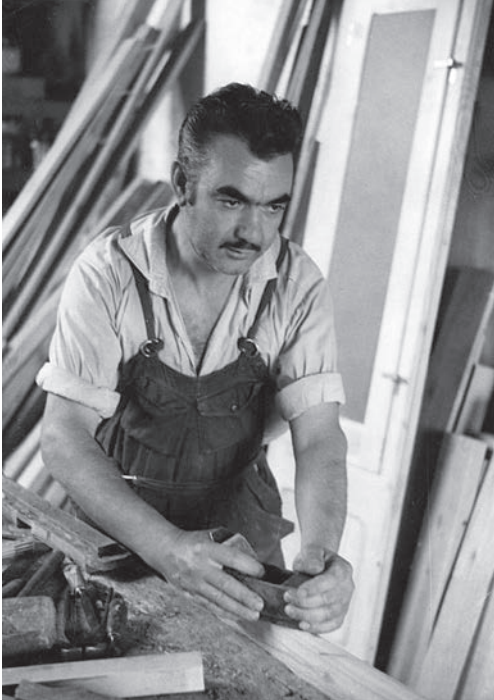
R: Quan vaig decidir plantar-me com a fuster a Vilanova ja festejava amb la que després seria la meua dona, la Sònia Ossmann Lamprecht, que aquí la coneixíem com l'Antònia. El seu pare era alemany i abans de la Guerra havia estat estudiant llengua castellana a Barcelona, ciutat que li havia agradat molt. Es va casar a Alemanya i després amb tota la família van tornar per instal·lar-se a Barcelona on ell va exercir com a professor d'idiomes. Ell sabia llegir i escriure el català perfectament, tot i que en aquell temps el català estava prohibit. Per aquesta raó vaig conèixer la meua dona. Feia tres anys que m'havia plantat com a fuster a Vilanova quan ens vam casar amb l'Antònia, l'any 1958. Ella va pujar cap aquí dalt, es va adaptar del tot a la vida del poble i és on hem viscut tota la vida. Aquí va néixer el nostre

El Salvador amb el seu fill Lluís i la seva cosina Joana a les piscines de Vilanova.

El Salvador amb la seva dona, Sònia Ossmann.

El Salvador a la fusteria.

fill, el Lluís, l'any 1961, el qual també ha après l'ofici de fuster.

P: Tenim entès que com a fuster vas haver de realitzar un encàrrec força compromès, oi?

R: I tant que sí. Entre el 1962 i 1963, quan hi havia de rector a Vilanova mossèn Josep Elfa, que en aquell moment estava posant al dia l'església després de les destrosses que havia patit els anys de la guerra. Recordo que va fer posar els retaules als altars i també l'actual altar major, però per donar més rellevància al temple van decidir fer construir vitralls per tots els finestrals: els tres de mig punt a l'absis, el gran finestral gòtic, el petit rosetó de l'absis i el gran rosetó del cor. Els vitralls els elaborava un vitraller de Barcelona i a mi em van encarregar fer les plantilles exactes de tots els forats dels finestrals per fer els marcs de metall on es posarien els vidres aplomats, i us ben asseguro que n'hi ha de totes mides i de totes formes i no va ser gens fàcil. El finestral més complicat va ser el que es troba al darrere de l'altar major que és molt més alt del que sembla. Van muntar-me una bastida de palaeta per la part exterior, a la Mota, i a sobre de la bastida posàvem una escala molt llarga fins al cap de tot del finestral per poder-me enfil·lar per fer les plantilles dels diferents forats, i encara hi arribava molt justet. Prenia les mides forat a forat, baixava fins a la bastida, els reproduïa damunt un tauler de fusta, el retallava i el tornava pujar a emprovar al lloc

El Salvador, el seu fill Lluís i els seus nets Maria i Eduard a l'antiga fusteria.

que li tocava, retocant-lo fins que encaixava exactament.

Així vam fer tots i cadascun dels forats de les finestres, numerant-los cadascun i encaixant-los com si fos un trencaclosques. Quan els vam tenir acabats del tot, els van enviar al vitraller de Barcelona i aquest em va felicitar pel treball tan exacte que havia fet.

P: Sabem que has format part d'algunes de les associacions i institucions de Vilanova. Fes-nos-en cinc cèntims.

R: Com la majoria de la gent del poble vaig ser soci fundador de les piscines de Vilanova col·laborant en jornades de treball per construir-les, l'hivern i primavera del 1962. Vaig formar part de la primera Junta Directiva de l'Associació Parc Municipal en la que hi havia també el Josep Mañé, Gerard Terré, Xavier Trepà i Josep Maria Fargues; i durant vint-i-cinc anys vaig estar en aquesta junta com a secretari. Vaig formar part del primer Ajuntament democràtic de Vilanova com a regidor (1979-1983), quan era alcalde en Josep Miquel Anell. Durant 15 anys he format part de la Junta Directiva de l'Associació de la tercera edat, Verge de Meià.

P: Quines són les festes que més t'agraden de Vilanova?

R: Segurament la que més m'agrada de totes és la Fira de la Perdiu, ja que durant uns anys fins i tot vaig criar faisans i els portava a vendre a la fira. Tinc a casa algunes copes que em van donar com a expositor i n'estic molt orgullós. També m'agraden molt la festa de Santes

Creus i la Festa Major de setembre.

P: Quins són per tu els llocs preferits de Vilanova?

R: M'agrada molt el paisatge de la Coma de Meià en general, també m'agraden molt les fonts, però el meu lloc preferit és l'ermita del Puig de Meià, per això hi pujo tots els anys el dia de la festa de Santes Creus.

P: Sabem que ets un gran lector. Recomanans alguns dels llibres que més t'han agradat últimament.

R: *L'església del mar* d'Ildefonso Falcones, *En busca del unicornio* de Juan Eslava i *La plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda, en que la trama de la novel·la es desenvolupa al meu barri de Gràcia de Barcelona.

P: Què et sembla la revista municipal LO PAS NOU?

R: Em sembla una revista interessant que m'agrada molt i la recomano per estar informat de les coses que passen als pobles del nostre municipi.

Acabem la interessant i llarga conversa que ens ha ajudat a conèixer uns dels veïns de Vilanova i a descobrir facetes de la seva vida que ens eren desconegudes i ens el fan sentir encara més proper. Gràcies Salvador per les teves explicacions i la conversa tant interessant.

Text: **Ramon Bernaus i Iolanda Masanés**
Fotografies: **Salvador Bernaus, Maria i Eduard Bernaus i Iolanda Masanés**

ABRIL 2017

ABRIL: Mes de 30 dies, 4t del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 05h 35 m i es pon a les 18h 18 minuts.

El dia 30 el sol surt a les 4h 50 m i es pon a les 18h 49 m.

El dia 19 el sol entra a la con constel·lació de TAURE.

Les fases de la lluna:

Quart creixent el dia 3 a les 18h 39 m

Lluna plena el dia 11 a les 06h 08 m

Quant minvant el dia 19 a les 09h 57 m

Lluna nova el dia 26 a les 12h 16 m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI

L'abril és el mes que la vegetació reviu i s'obren les flors, per això els romans l'anomenaven *aprilis*, terme que enclou la idea d'obrir. Però malgrat d'escaure's en plena primavera i d'ésser qualificat de gentil, la veu popular sempre la qualificat de rúfol i traïdor, especialment els primers dies que encara es consideren del març. Per això diu la parèmia:

*D'abril i sogres
poques de bones*

*Mai no he vist cosa pitjor
que abril i home traïdor.*

Per l'abril i el maig canta tota la natura, la major part dels petits animals deixen sentir les seves veus, sempre en un sentit amorós. La bonança del temps despulla el bestiar del pelatge i el plomatge de les aus, que els ha vestit durant la hivernada. És el temps propi de la muda de la muda del bestiar.

Per l'abril

Per l'abril bell

canta la granota i el grill. el bestiar muda de pell.

Dia 5: Sant Vicenç Ferrer. Frare valència dels segles XIV-XV, de pares catalans, segons la tradició, que es va fer famós pels seus sermons convincents i miraculosos que convertia els infidels per milers. Ell fou un dels culpables que en el Compromís de Casp (1412), a la mort del Rei Martí l'Humà sense hereus, els compromissaris dels estats de la Corona d'Aragó es decantessin com a nou rei de la confederació pel príncep castellà Ferran d'Antequera, de la casa dels Trastàmara, en comptes el príncep català, el comte Jaume d'Urgell el Dissortat, que hi tenia els drets legítims.

Dia 9. Diumenge de Rams. Santa Casilda. Conta la tradició que era filla d'un magnat que tenia molts esclaus, els quals tractava amb molta duresa i gran crueltat. La noia se'n compadia i d'amagat del pare els portava faldades de pa. El pare la va sorprendre amb una faldada plena de pa al moment que l'anava a portar als esclaus i li preguntà què portava; ella li respongué que roses. I es va produir el miracle i el pa s'havia convertit en roses. Més endavant, en descobrir-se que era cristiana, fou sotmesa a martiri, i amb un ferro roent li van cremar les parts. Per aquesta raó és tinguda per advocada contra els flui-

xos de sang, el mal de matriu i les dolences femenines en general.

Dia 14. Divendres Sant.

Dia 16. Pasqua de Resurrecció.

Dia 17. Dilluns de Pasqua Florida. Mare de Déu de l'Alegria.

Dia 23. Sant Jordi, patró de Catalunya. Aquest sent va gaudir de molta veneració i popularitat durant el temps medieval quan Catalunya viva la millor època de la seva història essent capdavantera en l'aspecte militar, polític i comercial. El sant cavaller era el patró de tota la Corona d'Aragó: a València van començar a celebrar la seva festa el 1343, a Mallorca va començar a ser festiu el 1407, a Catalunya es va començar a celebrar el 1427.

*Per Sant Jordi,
espigues d'ordi.*

Dia 27. Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

LA QUARESMA

Tot i que actualment sembla que ens avergonyim dels nostres orígens com a poble i de les nostres tradicions culturals, en aquest cas d'arrels cristianes; mentre que volem ser solidaris i universals respectant i si cal celebrant tradicions foranes; fem una mica de memòria de les tradicions de casa nostra. La Quaresma és el període de quaranta dies (d'aquí ve el nom *quadragessima*), en el cicle de l'any litúrgic cristià, que comença el Dimecres de Cendra i acaba el dia de la Pasqua de Resurrecció. Des del segle IV d.C. adoptà un caire penitencial ja que era l'època que tots els cristians practicaven el dejuni i l'abstinència com a preparació ascètica a la solemnitat pasqual. Aquest dejuni s'ajuntà a una pràctica molt antiga del dejuni ritual del *triduum pasqual* que començava la nit del Dijous Sant i acabava amb l'eucaristia del dia de Pasqua. A casa nostra la Quaresma va tenir una gran significació popular fins ben entrat el segle XX, amb la pràctica de l'austeritat i dels dejunis prescrits. També eren prohibits els jocs i espectacles llevat de les representacions sacres de la Passió. Era un període de penitència molt semblant al més del Ramadà que practiquen els de religió islàmica.

Les pràctiques penitencials d'aquesta època són:

El Dimecres de Cendra i el Divendres Sant són dies de dejuni i abstinència.

Tots el divendres de Quaresma són dies d'abstinència de carn, menys quan s'escauen en festa de precepte.

La resta de divendres de l'any també són dies de penitència, que pot complir-se amb abstinència, actes de pietat o obres de caritat.

Ramon Bernaus i Santacreu

CLIMATOLOGIA DESEMBRE 2016, GENER I FEBRER 2017 - VILANOVA DE MEIÀ

DESEMBRE

Temperatura mitjana:	3,8° C	
Mitjana de les T màximes:	9,6° C	
Mitjana de les T mínimes:	-0,2° C	
T màxima absoluta:	17,6 C	Dia: 5
T mínima absoluta:	-5,1° C	Dia: 29
Precipitació total:	3,0mm	
Precipitació màxima en 24 h:	3,0mm	Dia: 16
Velocitat mitjana del vent:	1,1 m/s	
Direcció dominant del vent:	NE	
Ratxa màxima absoluta:	9,3 m/s	Dia: 4
Humitat relativa mitjana:	83%	
Pressió atmosfèrica mitjana:	957,6 hPa	
Dies de pluja:	1	
	Dies: 16	

GENER

Temperatura mitjana:	2,8° C	
Mitjana de les T màximes:	8,2° C	
Mitjana de les T mínimes:	-1,7° C	
T màxima absoluta:	17,2° C	Dia: 31
T mínima absoluta:	-8,3° C	Dia: 18
Precipitació total:	24,8mm	
Precipitació màxima en 24 h:	19,4mm	Dia: 27
Velocitat mitjana del vent:	1,6 m/s	
Direcció dominant del vent:	NE	
Ratxa màxima absoluta:	21,2 m/s	Dia: 17
Humitat relativa mitjana:	72%	
Pressió atmosfèrica mitjana:	950,3 hPa	
Dies de pluja:	4	
	Dies: 25, 26, 27 i 28	

FEBRER

Temperatura mitjana:	7,8° C	
Mitjana de les T màximes:	13,7° C	
Mitjana de les T mínimes:	2,9° C	
T màxima absoluta:	17,9° C	Dia: 22
T mínima absoluta:	-2,8° C	Dia: 9
Precipitació total:	32,8mm	
Precipitació màxima en 24 h:	13,7mm	Dia: 13
Velocitat mitjana del vent:	1,8 m/s	
Direcció dominant del vent:	NE	
Ratxa màxima absoluta:	17,7 m/s	Dia: 13
Humitat relativa mitjana:	73%	
Pressió atmosfèrica mitjana:	948,9 hPa	
Dies de pluja:	8	
	Dies: 2, 3, 4, 5, 6, 11, 13 i 14	

DEMOGRAFIA MUNICIPI DE VILANOVA DE MEIÀ

DESEMBRE Mes sense registres

GENER Naixement:

Dia 16: Vanessa Natalia Curtuius, filla de Vasile i d'Elisabeta

Defunció:

Dia 6 : Trinidad Tort Folch (85 anys), natural de Castellar de la Ribera

Dia 15: Josep Miquel Huguet (60 anys), natural de Mata-solana

FEBRER Naixement:

Dia 1: Ismael Ayyate, fill de Nouredine i de Sihame

TELÈFONS D'INTERÈS

URGÈNCIES 112

Protecció Civil
Ambulàncies
Bombers
Mossos d'Esquadra

Vilanova de Meià:

Ajuntament	973 415 005
Consultori municipal	973 415 008
Escola municipal	973 415 084
Farmaciola	973 415 227
Jutjat de Pau i Registre Civil	973 415 005

Horaris Farmaciola:

Dilluns, dimarts i dijous: de 12h a 14h
Dimecres i divendres: de 9,30h a 11,30h

Artesa de Segre:

Ajuntament	973 400 013
Alsina Graells (parada bus)	973 400 255
Biblioteca municipal	973 400 754
Bombers	973 400 536
CAP – metge de guàrdia	061
CAP – concertació visites	973 400 011
CAP – concertació visites	973 402 196
Correus	973 400 226
Escola de Música	973 400 013
Escola Els Planells	973 400 196
Institut Els Planells	973 402 224
I.T.V.	973 402 223
Jutjat de Pau i Registre Civil	973 400 890
Llar de Jubilats	973 400 702
Llar Municipal d'Infants	973 402 332
Parròquia	973 400 142
Protecció Civil	670 511 097

Cuina i remeis de la padrina

BUNYOLS DE VENT (4 PERSONES)

S'atansa la Quaresma i es època de menjar bunyols.

D'aquests n'hi ha de moltes varietats: de xocolata, de crema, de carxofes, de bacallà...

Jo us proposo de fer els bunyols de vent, uns bunyols que no necessiten cap complement.

INGREDIENTS:

150g farina
150 ml llet
2 cullerades d'oli
2 ous
Sal
sucre

PREPARACIÓ:

Comencem preparant la pasta dels bunyols de la següent forma: en un recipient, incorpora la farina i incorpora-hi la llet i els ous. Posa-hi una mica de sal i remou bé.

Deixa-ho reposar durant una hora.

Passat el temps, posa una paella fonda al foc amb bastant oli, i quan estigui ben calent, agafa amb una cullera una mica de pasta i la poses al foc fins que es dori.

Quant estiguin dorades, les treus i les poses en un plat amb paper

absorbent per treure l'excés d'oli.

Abans que es refredin, hi tires una mica de sucre per damunt.

Ja les pots servir.

Que vagin de gust.

Text: **Joana Bernaus**

CASA CIRERA · RESTAURANT · ALLOTJAMENT
BAR ESCALADORS

CASA CIRERA
C/ Calderers, 11
Vilanova de Meià
25735 (Lleida)
Telf. 973415081

Web:
www.casacirera.com
Correu electrònic:
casacirera@hotmail.es

ORACIÓ DE L'ÀVIA

A Deu m'encomano, a l'Esperit Sant, a Sant Silvestre, a Santa Coloma, que Déu em guardi de cap mala persona, de caure, de viure i de morir amb pecat mortal. Amén.

Nativitat Sala Riudaubàs

SABER

El Caliquenyo

La ciutat de Cali, de Colòmbia, dona nom a aquest 'Cigar prim i dur de tirar' com el defineix el diccionari. Encara que actualment no sigui cert, es diu caliquenyo per indicar que està fet a Cali, de la mateixa manera que el cigar Havà és elaborat a l'Havana.

Hi ha molts noms com aquests, que venen de l'Amèrica llatina cap a nosaltres. Però també n'hi ha que viatgen de Catalunya a les Amèriques.

En diversos països sud-americans, un paper de barba és diu

"Capellades", atès que la majoria d'ells eren fets en aquesta població de l'Anoia i diuen aquest nom a la filigrana.

Teresa Bonillo Gómez

PLANTES QUE MENGEM?

La ceba

És força rica en hidrats i vitamines, A, B1, C, E i àcid fòlic i minerals com: calci, magnesi, iode, cobalt, coure, ferro, fòsfor, clor, níquel, potassi, silici, zinc, sofre i brom. També té aminoàcids com l'àcid glutamínic, l'arquinina, la glicina i la lisina entre d'altres,

quersitina –que combat la caiguda del cabell i millora les inflamacions intestinals, com la malaltia de Crohn o la celiaquia– i olis essencials amb components sulfurosos.

Pot evitar coàguls a la sang i per això pot servir per millorar malalti-

es com la hipertensió, l'arteriosclerosi, l'angina de pit i altres malalties relacionades amb la mala circulació. També netegen les artèries i retarden el creixement de virus, ferments, llevats i altres organismes que proliferen quan la dieta no està ben equilibrada.

Si està ben cuita millora la digestió. També redueix el risc de patir problemes musculars, la pressió arterial i el colesterol, i és un bon inhibidor de les reaccions al·lèrgiques. És fa servir per combatre la disenteria i també els refredats, i per eliminar la inflamació i les flegmes del nas i del coll.

No s'han de menystenir les propietats medicinals dels aliments. Potser no poden combatre una malaltia quan aquesta s'ha instal·lat al nostre cos, però si serveixen per eliminar-la quan aquesta és incipient. És necessari, però, aprendre a escoltar el nostre cos i els missatges que ens envia dies abans de posar-se malalt de fet, un dels molts efectes perjudicials de l'excés d'aliments refinats com el sucre o les farines blanques i els aliments processats és que apai-vaguen aquests missatges del cos i ens priven d'escoltar-lo.

Teresa Bonillo Gómez

**CONSTRUCCIONS
REFORMES EN GENERAL**

CIPRIÀ GIURGI GIURGI

SANTA MARIA DE MEIÀ
Tels. 678 02 26 73 - 973 41 51 04

C/ ESGLÉSIA, 3 - 25736

**Feu-vos AMICS
DE LO PAS NOU!**

**i així conjuntament participarem
a fer més gran la revista.**

**Informe-vos-en
al telèfon 973 415 005**

Anuncieu-vos-hi!

Interessats envieu les vostres dades a lopasnou@gmail.com i contactarem el més aviat possible amb vosaltres

AMICS DE LO PAS NOU

Ramon Bernaus Santacreu
Iolanda Masanés Martos
Alfons March Cases
Rosa Roca Rosell
Xavier Terré Boliart
Montse Puig Andreu
Gaspar Burón Leandro
Salvador Rendé Sala

Roldán Martínez López
Francesc Cardona Fonoll
Joana Bernaus Clavera
Josep Tresserres Ariet
Teresa Bonillo Gómez
Marta Bonet Uriach
M. Carme Alastuey Fornies
Montse Porta Novau

Iolanda Sarri Barbarroja
Ramon Ravella Mateu
Antònia Quílez Almansa
Joan Mora Roig
Pilar Martínez Hualda
Maribel Farràs Salud
Pilar Basurte Calvo

Recordem a tothom que amb una simple aportació de 10€ a l'any, teniu dret a rebre una altra revista trimestral a més de la que es reparteix per cada vivenda. Aquest import és una gran aportació per continuar amb la revista Lo Pas Nou, la qual cosa és el desig d'aquest Consell de Redacció, a més de nombrosos veïns.

Amb aquesta gesta passareu a ser AMICS DE LO PAS NOU, la primera revista editada al municipi de Vilanova de Meià.

Gràcies per la vostra atenció i us esperem AMICS!

Comandes
973 291 101
607 210 757

© nedissony

LA VANSA

PREMIUM

Oliveres centenàries de la finca del Montsec farcides d'olives que maduren amb la calma, l'oratge i la terra humida per la boira espessa d'aquest racó de la Vall de la Vansa, a Vilanova de Meià.

oli
OLI D'OLIVA VERGE EXTRA

Molí d'Oli La Vansa
Boada 25736 - Lleida
T. 973 291 101 - M. 607 210 757
miquel@agromatella.cat

Imatges per recordar

Caramelles a Vilanova de Meià del 1957.

D'esquerra a dreta: Jaume Camarasa, Marcel Bertran, Magí Capdevila i Antoni Torruella, al "banc del si no fos" al Portal d'Ajòs.
Foto: Maria Porta Novau.

Cal Petit

UNA **BODA** *Diferent*

Bodes - Comunions - Celebracions - Casa colònies

tel 687 72 70 00 - calpetit.net - Vilanova de Meià